

A pult másik oldalán is
 becsületes emberek dolgoznak

Továbbképzés vitatkozva

A vállalati társadalmi kereskedelmi ellenőrök éves továbbképzésére május elején, a Központ tanácstermében került sor. A négyórásra tervezett program a kezdés pillanatában módosult. A meghívott előadók: Ritter Tamásné dr., a kereskedelmi felügyelőség vezetője és két munkatársa javaslatára a hagyományos továbbképzéssel ellentétben nem előadás-sorozatot jelentett, hanem amolyan kerekasztal-beszélgetést.

A közel 40 fős kollektíva szinte minden tagja választ kapott a felvetett kérdéseire. Így az előadók és a hallgatók alaposan megvitatták azt a témakört, hogy a tömény szesznel, boroknál és kávéknál miért csak a mennyiséget, az árat és az ezekkel kapcsolatos szabálysértéseket tudják ellenőrizni. Minőségellenőrzésre hathatósan ugyanis képtelenek, mivel ehhez laboratóriumi vizsgálat szükséges. A társadalmi kereskedelmi ellenőrök a minőség érdekében ugyan refraktométeres vizsgálatot végeznek, amit azonban a hatóság nem fogad el. Mindezen a kereskedelmi felügyelőség változtatni nem tud, sőt az ilyen laboratóriumi vizsgálatokra az ő anyagi keretük is alacsony.

Többen felvetették a cipők magas árát, s ezzel szemben a kifogásolható minőséget, amit igazolnak az üzletekben levő, jogosnak ítélt reklamációk. Mindezek ellenére a kifogások továbbra is fennállnak. A kereskedelmi felügyelőség az árak képzésébe nem tud beleszólni, csupán arra, hogy az engedélyezett áron történjen az értékesítés.

Azt is felvetették sokan, hogy május elsején az utcákra kitelepült standokon különböző árak voltak. Például Szalon sórt 12 forinttól 24 forintig lehetett vásárolni, s ugyanez vonatkozott a szendvicsekre, s más nem kötöttáras termékekre. Az árkülönbségek abból adódtak — mondták az előadók —, hogy melyik ke-

reskedelmi, illetve vendéglátó egység árusította a fenti termékeket.

A több mint háromórás „vitában” szóba kerültek még a tökehúsok bontásának szabálytalanságai, az árukapcsolásokkal történő ügyeskedések, az üzemi konyhák ellenőrzéseinek szükségessége és lehetősége, valamint az a bizalmi elv, hogy a pult másik oldalán is becsületes emberek dolgoznak, akik ugyanúgy tévedhetnek, mint mi, a mindennapi munkában.

A renkhagyónak mondható továbbképzéssel kapcsolatban Róka Sándort, a vszb politikai munkatársát kérdeztük:

— Első pillanatban meglepő volt számomra az a javaslat, hogy a „fejtagító” helyett vitafórumra kerüljön sor. Meg kell azonban mondanom, sokkal jobban sikerült, mint hittem volna. Minden embernek a saját problémája a legnagyobb, s itt, ezen a fórumon mindenki személyes gondjaira, észrevételeire kapott választ, ugyanakkor az elhangzottakból mindenki tanulhatott. Az elkövetkezendőkre nézve feltétlenül szükségesnek tartom, hogy az ez évben megválasztott társadalmi kereskedelmi ellenőrök azonban egy olyan előadáson vegyenek részt, ahol konkrétan megtudhatják, hogy egy-egy ellenőrzéskor mi a dolguk és milyen viselkedési normát várnak el tőlük.

Veress Tamás

A cél továbbra is a lakáskörülmények javítása

Május közepén a vállalati párt-végrehajtóbizottság a napirendek között jelentést hallgatott meg a vállalati lakáshelyzet alakulásáról, a további lehetőségekről. A téma előterjesztője Mészáros István szociális igazgató volt. A vállalati testületi ülés után igazgatói szobájában kértük, hogy lapunk számára foglalja össze az elhangzottakat.

— A vállalat fennállása óta — mondta Mészáros István — mindig is kiemelten foglalkozott a dolgozók lakáshelyzetének javításával. Ezzel is magyarázható, hogy a VI. ötéves tervben a tervezett 900 új lakással szemben 1248 építése valósult meg. Mindez sikerült úgy, hogy 1983-tól megszűnt a munkáslakás-építés és vele együtt a lakásépítéshez, -vásárláshoz nyújtott állami támogatás. Megszűnt az a lehetőség is, hogy a bányaszatban dolgozók készpénz befizetése nélkül juthassanak lakáshoz. Ráadásul a tanácstól 1985-ben már nem kaptunk célcsoportos bérlakást, sőt megszűnt a többszöri bérlőjelölési lehetőség is.

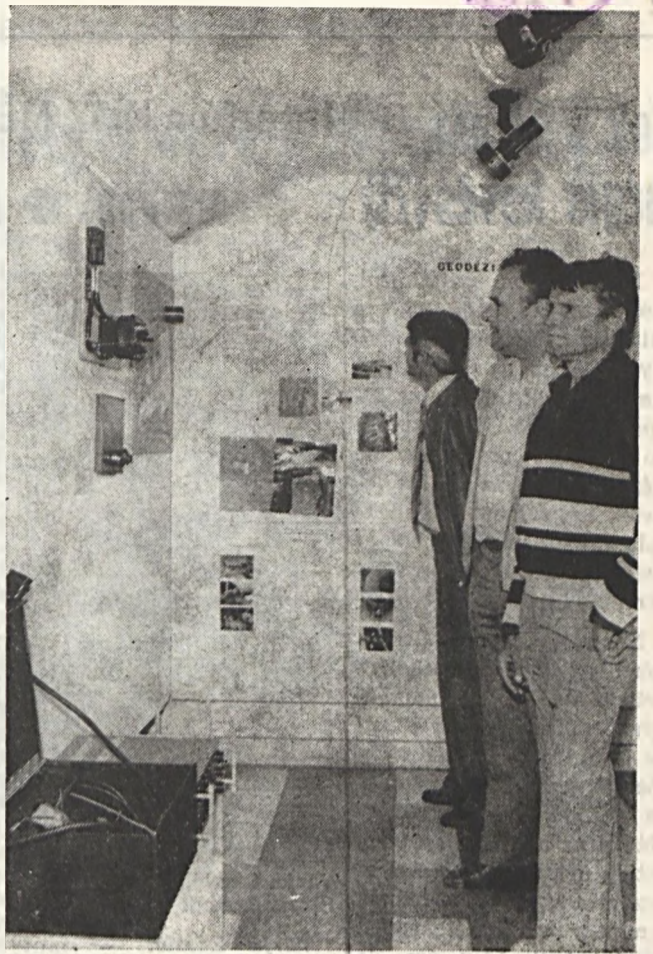
— Nehezítette, s nehezíti ma is a helyzetünket a közművesített telkek hiánya, a közművesítés beruházási költségeinek emelkedése és az építési árak fokozott növekedése. Röviden, a bányavállalatok a lakásépítések területén is egyre több nehézséggel kerülnek szembe.

— Ugyanakkor a munkaerő-utánpótlás csak úgy biztosítható, ha belátható időn belül lakást is tudunk adni a felvételre kerülő dolgozóknak. A VII. ötéves tervben várhatóan 1050 személyi tulajdonú bányászlakás és további 450 lakás építésére vannak kilátásaink. Mindezeket túl, 300–400 egyéb építkezés munkáltatói támogatásával számolunk. A VII. ötéves tervi keretszámok biztosítása érdekében közép- és rövidtávú gazdasági megállapodásokat kötöttünk a Pécs Megyei Város Tanácsával, valamint a szentlőrinci, a

pellérdi és abaligeti tanácsokkal. Kiemelkedik ezek közül a Patacs-nyugat építési területre kötött megállapodásunk, mivel itt a tervek szerint 437 lakás — 220 családi ház és 217 sorház — építésére lesz lehetőségünk.

Mindezeket túl a szociális igazgató beszélt még a „PLATS BAU”, a „RASTRA” és a „BETONYP” technológiák meghonosításáról, illetve megvalósításáról. Szólt arról is, hogy vállalatunk csak akkor tudja megvalósítani a VII. ötéves terv lakásépítésének célkitűzéseit, ha az illetékes tanácsoktól elfogadható áron kap építésre alkalmas, közművesített területet. Továbbá, ha a költségvetési és vállalati pénzeszközök előteremthetők lesznek.

V. T.

Az újítási kiállítást nagy érdeklődés kísérte.
 Csünder László felvétele

Újítók és feltalálók bemutató kiállításának értékelése, díjazása

A Ságvári Endre Művelődési Házban lévő kiállítást Iványi István, az Országos Találmányi Hivatal

helyettes elnöke értékelte és adta át az OTH I–III. helyezetteknek járó kiállítási díjat. Előadásában kitért az innovációs tevékenység hatékonyságára és kiemelte, hogy sajnos inkább alacsony minőségű egyes vállalatok és hiányzik a vezetői kockázatvállalás! Nem beszélni kell a problémákról, hanem mielőbb tenni. Az újítóknak és feltalálóknak, műszaki értelmiségnek meg kell adni minden támogatást, hogy népgazdaságunk mielőbb előbbre lépessen.

A kiállításon 22 vállalat, illetve intézmény vett részt. Ötvennégy téma volt, melynek közel fele találmány. Rendezőszervek voltak a Szakszervezetek Megyei Tanácsa, az OTH és a MTESZ. A zsűri 3 fődíjat és 2 különdíjat határozott meg a legjobb alkotásoknak. Az OTH I. kiállítási díját és vele serleget kapott a Mecseki Szénbányák „Pulfix” porlekötő és zajcsökkentő találmányáért. A „Pulfix” ét vállalatunk is alkalmazza.

A kiállítási 2. díjat a Bólyi Mezőgazdasági Kombi-nát két találmánya és egy újítása kapta, melyek a takarmányszárítás energiatakarékos megoldásait valósította meg. A 3. díjat a Pécsi Bőrgyár új bőrkezelési anyagaiért, valamint a gyárban újításból fejlesztett gépeiért kapta.

Az SZMT különdíját ítélte oda a zsűri a Gyermek-kórház, a gyermekek szemvizsgálatára szolgáló készülékeiért. A díjat Neubauer József, az SZMT vezető titkára adta át.

Az MTESZ különdíját kapta a Hőerőmű a hulladékenergia felhasználása terén elért eredményeiért, melyet Kovács László, vállalatunk főosztályvezetője, az MTESZ társelnöke adott át.

A kiállítás, mely április 28–május 20-ig volt megtekinthető, elérte célját és kiemelkedett a Baranya megyei szakszervezeti napok eseményeiből.

Május 28-tól június 5-ig Ünnepi Könyvhét

A hagyományosan megrendezett Ünnepi Könyvhét kicsit mindig tükrözi a magyar könyv, a magyar irodalom állapotának. Mutatja azt az átalakulást, ami az irodalom és az olvasó kapcsolatában lejátszódik. Lehetőség nyílik ilyenkor a szerzők és az olvasók közötti személyes találkozásokra, a könyvkiadók, a terjesztők, a könyvtárak tevékenysége is reflektorfénybe kerül. A könyvhét előtti nyilatkozatok, a közönség panaszai, észrevételei, hogy sokan lemaradnak a legkevesebb művekről, érzékeltek, hogy szellemi életünkben valamiféle átrendeződés van. Az idei könyvhétre 74 kiadványt jelentetnek meg a különböző kiadók. Komoly munka hátrul a könyvhét szervezőire, akik évről évre változatos programokat állítanak össze és próbálják az olvasót iróival megismertetni.

1987. május 28.—június 5-ig rendezik meg az Ünne-

pi Könyvhétet. Megnyitója június 1-jén, hétfőn 18.00 órákor a Pécsi Nemzeti Színházban lesz. Meghívott vendégek: Bertha Bulcsu József Attila- és SZOT-díjas író, Bertók László József Attila-díjas költő, Makay Ida József Attila-díjas költő, Szakonyi Károly József Attila- és SZOT-díjas író.

Az Ünnepi Könyvhétet megnyitja és a találkozót vezeti Parti Nagy Lajos. Közreműködnek a Pécsi Nemzeti Színház művészei, a másort Moravetz Levente rendezői.

A pécsi szervezők régóta figyelnek arra is, hogy a baranyai írókat, költőket minél szélesebb körben ismerhessék meg a megyében.

Az Ünnepi Könyvhét más rendezvényei: Solyom Katalin szerkesztésében megjelenő „Sötétben nem látok aludni” című kötet bemutatása. Közreműködik: Solyom Katalin és a Székiál-tal együtt május 31-én, vasárnap 10.00 órai kezdettel, a Szabó István Úttörőházban.

Ismét megrendezik gyermekeknek az aszfaltrajz-versenyt május 31-én, vasárnap 10.00 órától az Ybl Miklós téren.

Június 3-án, a Baranya megyei Könyvtárban 15.00 órákor az MTV Pécsi Körzeti Stúdiója munkatársaival találkozhatnak az érdeklődők.

Az Ünnepi Könyvhét rendezvénysorozatát a „Tiszta szívvel” irodalmi vetélkedő megyei döntője zárja, melyet a Vasutas Művelődési Házban rendeznek június 8-án 17.00 órákor.

Trinn Ágota

Ritter Tamásné dr., a kereskedelmi felügyelőség vezetője a felvetett kérdésekre válaszol.

Csünder László felvétele

Berhiday Lajos

Sok a fórum, mégis kevés(!)

Lehet azon vitatkozni, hogy melyik tea a jobb, a filteres, avagy a hagyományos, de ha igazi ínyencet kérdezik, aligha az elsőre voksolnak. Igaz, az első roppant praktikus, de kérdés, hogy az illatos levelek íze, zamata maradéktalanul érezhető-e, ha át kell hatolnia a vékony filteren?

Nemrégiben a vállalati pártbizottság egy kihelyezett ülésén a IV. sz. bányauzemben egyebek között az üzemi demokrácia fórumainak gyakorlati működése is szóba került. Itt hangzott el az a vélemény, hogy azt az úrt, amit a szakszervezeti taggyűlések hiánya teremt, valamiféleképpen pótolni kell. Igen ám, de mi módon? Erről kezdtük Töke Gyulát, a IV. sz. bányauzem szb-titkárát.

— Az alapvető kérdés az, hogy egy háromszakos termelő üzemben megoldható-e mindez munkaidőn kívül — vélekedett az szb-titkár. — A bizalmi rendszer bizonyította életképességét, jónéhány területen megmutatkoznak az előnyei, ugyanakkor mi úgy érezzük, kicsit nehézkes. Elsősorban azért, mert a kapcsolattartás a dolgozók és szakszervezeti tisztségviselők között többnyire áttételes. Hiányzik a közvetlen kapcsolat és nincs olyan fórum, ahol a tisztségviselők számot tudnának adni munkájukról a dolgozók széles rétegei előtt.

— Ilyen fórumot mondjuk szombatira hiába is szerveznénk. Azt hiszem, nem kell hozzá nagy fantázia elképzelni mennyien is jönnek össze. Ugyanakkor az üzemi munkában egyre inkább az a gyakorlat, hogy a legfontosabb kérdéseket a különböző testületek — a párhuzamosság elkerülése végett — együttes üléseken tárgyalják meg. Így született az az elképzelés, hogy a negyedévenként megtartott termelési tanácskozások egyikén — mivel ezeken a szakszervezeti tagság túlnyomó része jelen van — számoljunk be tevékenységünkről, dolgozóink széles köre előtt. Erre a legalkalmasabbnak az áprilisi termelési tanácskozások látszanak, hiszen addigra már körvonalazódnak az éves elképzelések, érdemben tudunk szólni az üdülőjegyek elosztásáról, a nyereségrészesedésről, a bérfejlesztésről. Ebben a formában közvetlenül, „közmetikázás nélkül” jutnának el dolgozóinkhoz a visszajelzések.

— Persze az üzemi demokrácia szélesítésének ez csak egyik formája. A közvetlen kapcsolat megteremtése, munkánk eredményesebbé tétele érdekében nekünk, szakszervezeti tisztségviselőknek az eddigieknél is többet kell majd járunk az emberek közé — mondotta végezetül Töke Gyula.

Nógrádi Gábor

Interjú a KISZ MÉV bizottságának új titkárával Felszínre hozni a tartalékokat

Varjú László, a KISZ MÉV Bizottságának titkára

Varjú Lászlót — mint azt április 15-i számunkban megírtuk — a KISZ MÉV Bizottságának titkárává választották meg. Vele beszélgettünk.

— Milyen tervekkel léptél be a KISZ-bizottságra a küldöttgyűlést követő első napon?

— Mondhatni, ugyanolyan hittel az ifjúsághoz és tenniakarással az ifjúságért. Nem vagyok könnyű helyzetben, hisz elődeim vezetésével szép eredményeket értek el kiszeseink. Ezt a mércét csak feljebb lehet tenni, lejjebb nem. Sok jó kezdeményezése volt az elmúlt években a KISZ-bizottságnak, amit feltétlenül foly-

tatni, sőt bővíteni szeretnénk. Ilyen a magyarherterlendi gyermeküdvöztetés. A nagyszámú érdeklődésre való tekintettel növelni szeretnénk a lehetőségeket. Már folynak a tárgyalások egy másik üdülőközponttal. Továbbra is hozzájárulunk a fiatalok letelepedéséhez. A beérkező kérelmeket a KISZ-bizottság elbírálása után elgítjük ki. Hangsúlyozni szeretném, hogy a pénzüsszegek odaítélésénél elsődleges szempont a társadalmi és gazdasági munka.

— Az idei év jelmondata: „Jörönk a tét!” Szükségesnek tartod, hogy még a vízscapból is ezt hallja az ember? Aki tettere kész, az már tudatosította magában.

— Egy jó ügyet érdemes az ország ifjúsága előtt közzé tenni, propagálni. Az év eleji kampány ezt a célt szolgálta. Most az első hónapok eredményeit, illetve kudarcaikat kell számbavennünk. En úgy látom, sikerült felrészni, megmozgatni a vállalat fiataljait. Számos észrevételt, gondot, problémát vetettek fel, néhányat továbbítottunk a pártvezetés felé is. Eljött az idő, hogy a továbblépést szolgáló elgondolásokra reagáljunk, mik azok, amelyekben léptek a munkahelyek, mik azok, amelyek megvalósíthatatlanok és miért.

— Az Alkotó Ifjúság pályázatok száma — talán a jelmondatnak köszönhetően — a tavalyi évhez képest 40 százalékkal nőtt. A tartalmas, színvonalas pályaműveket anyagiakkal is honoráltuk.

— Ismerve a taggyűlések észrevételeit — a „Jörönk a tét!”-tel kapcsolatban — szerinted melyek a legfontosabb tennivalók?

— A vajúvégi alapszervezeteknél elsősorban a munkaszervezést, majd a munkaképzést illető bérösszeget tették szóvá. A külszíni üzemekben ez a sorrend fordítva vetődött fel. Az érdekeltségi és ösztönző rendszerünk tehát alapos áttekintést igényel.

— A mai gazdasági helyzetben a fiatalok nem sajnálják az időt és energiát jövedelmük kiegészítésére. Szeretnénk minél több megrendelőt találni szerződéses munkára, lehetőséget adva ezzel a fiatalok anyagi helyzetének javítására.

— Az üzemi titkárok közt, valamint a KISZ MÉV Bizottságban személyi változások történtek. Milyen tartalmi és módszerbeli változásokat tervez az új felállású KISZ-bizottság?

— Gyakoribb vendégek szeretnénk lenni az üzemekben, közvetlenebb kapcsolatba kerülni az alapszervezetekkel. Az apparátus nagyon fontos feladata a koordináláson kívül, a fiatalokat foglalkoztató kérdések továbbvitelére, megválaszolására.

— A mi ifjúsági szervezetünkben van még tartalék, ha választóink és támogatóink segítik munkánkat, mi minden erőnkkel azon leszünk, hogy működésbe hozzuk mindezt közös boldogulásunkra.

Helstáb Judith
Csünder László felvétele

Kiemelkedő propaganda- munkáért Lenin Emlékplakett

Leikes István

Amikor 1958-ban, frissen végzett vegyipari technikusként a vállalathoz került, az akkori Erődítő üzemnek (illetve jogelődjének) csupán 15 dolgozója volt. Az azóta hatalmas terebélyesedett üzemnek ma ő a tervcsoport vezetője.

— Tulajdonképpen már közvetlenül a technikum elvégzése után szerettem volna továbbtanulni, de ezt a szüleim anyagi helyzete nem tette lehetővé — emlékezik vissza Leikes István. — Az akkori „kishidróban” az urán analitikai módszereinek kidolgozásán tevékenykedtem és bizony büszke voltam rá, hogy 1961-ben egy analitikai konferencián egyszerű technikus létemre előadást tarthattam e témában az ország legtekintélyesebb szakemberei előtt.

Később analitikus technikus, majd laborvezető-helyettes lett. Közben 1968-ban levelező tagozaton diplomát szerzett a Veszprémi Vegyipari Egyetemen. 1970-től tizennégy éven át a 3-as üzemegység végtermék üzemrészének a vezetője. A tanulást később sem hagyta abba, elvégezte a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem szakosítóját, majd szakmérnöki diplomát szerzett.

Amikor a közelmúltban Lenin Plakettel tüntették ki, azt a csaknem húszéves társadalmi tevékenységet ismerték el, amit propagandistaként, majd vezető propagandistaként fejtett ki.

— Világéletemben vonzódtam a politika, a gazdaság és a pedagógia iránt — vallja —, így aztán nagyon örültem, amikor az egyetem elvégzése után politikai oktatások, vitakörök vezetését

bízták rám. Kevés dolog szerzett akkora örömet, mint amikor Józsi bácsi, az egyszerű munkásember, aki nekem soha a szavát sem lehetett hallani, a foglalkozásokon elmondta a véleményét, néha még vitába is szállt az igazáért. Sikerélményt éreztem, amikor egy-egy foglalkozást a nagyfokú aktivitás miatt azért kellett félbeszakítani, hogy elérjük az utolsó autóbust. Nosztalgiaival gondolok vissza ezekre az időkre, no nemcsak azért, mert akkor fiatalabb voltam, hanem mert a kapcsolat az emberekkel sokkal élőbb, közvetlenebb volt. Igaz, ma mint vezető propagandista, sokkal több információhoz hozzájuthatok, nagy emberek, kiváló előadók szájából hallok fontos dolgokat, de mégis visszasírom azt, amikor még egyszerű propagandistaként tevékenykedtem.

N. G.
Csünder László felvétele

Lezajlottak a Vörös kereszt taggyűlések

A párt Központi Bizottsága Titkárságának 1986. november 24-i határozata megállapítja: „A Magyar Vörös kereszt programjának teljesítésével fontos társadalmi szerepet tölt be: tagjainak önzetlen társadalmi munkája, segítőkészsége és áldozatvállalása révén hozzájárul egyes társadalompolitikai feladatok ellátásához és sajátos erkölcsi értékekkel gazdagítja társadalmunkat, közéleti tevékenységre nyújt lehetőséget különböző világnézetű állampolgárok számára.” Javaslatot tett ugyanakkor, hogy 1987. év végén hívják össze a Magyar Vörös kereszt VII. kongresszusát.

Vállalatunk üzemében működő Vörös kereszt alapszervezetek április 16.—május 19. között tartották meg beszámoló és vezetőségválasztó taggyűléseiket, ahol a munkahelyi vezetőségek megvizsgálták a VI. kongresszus óta végzett munkát, meghatározták a feladatok, elismerték a jól dolgozó aktivistákat és megválasztották az új vezetőséget, melyek egyben a vállalati küldötttervezetlet küldöttjei is.

A taggyűléseken vállalatunk vörös kereszt tagjának mintegy fele vett részt. A beszámoló, a taggyűlések hangulata is tükrözte, hogy napjainkban is igen sok ember vállalkozik arra, hogy önként, önzetlenül segítsen másoknak. Vállalatunk sajátosságából adódik, hogy a helyi Vörös kereszt alapszervezetek elsősorban az egészséges életmódra való neveléssel, a káros szenvedélyek elleni propagandával, a munkahelyi környezet védelmével,

család- és ifjúságvédelmi kérdésekkel foglalkoznak. Az a vállalati sajátosság, hogy az elsősegélynyújtásra való felkészítésben is jól együttműködik a Vörös kereszt az Üzemegészségügyi szolgálat képviselőivel, a biztonságtechnikai szakemberekkel és a polgári védelem illetékeseivel.

Hazai és nemzetközi akciókban való részvétellel, mint: „Az egészséges gyermekekért”, az afrikai éhezők megsegítése az SOS gyermekfalú segítése stb. azt bizonyították, megértették, hogy feladatuk az emberek egymásrautaltságának felismerése, a társadalom önszorgító közösségeinek szervezése és öntevékenységük ösztönzése, a bajban lévőkhöz megsegítésének készsége, az emberi érintkezés elősegítése. Szinte mindenütt megfogalmazódott a tagépítés és a fiatalítás igénye is.

Az alapszervezetek elnöke mindenütt az üzemorvos lett, a titkárok pedig: Mészáros Endre (II. sz. bányauzem), Kaszás Jánosné (III. sz. bányauzem), Kukai

Lászlóné (IV. sz. bányauzem), Hambalkó Jánosné (ÉDÜ), Szána Istvánné (Kutató-mélyfúró üzem), Baranyai Lajosné (Szolgáltató üzem), dr. Hánzli Jánosné (Kutató-fejlesztő üzem), Wágner Klauz Edit (Központ), Pálfi Józsefné (Anyag- és áruforgalmi főosztály).

Kablár János

Mecseki Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kisdaróczi János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Dr. Jádi János
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Sperczik János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre: 55,20 Ft
Előfizethető: a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Bizalmiak, főbizalmiak találkozója

A Megyei Szakszervezeti Napok keretén belül került május elején a Ságvári Endre Művelődési Házban a bizalmiak, főbizalmiak találkozója. A megye több területéről, mintegy 150 tisztségviselő jött el a találkozóra, melyen Bódó László, az SZMT titkára is megjelent.

Gyulai Sándor, a vszb titkára vitaindítóban beszélt a bizalmiak, főbizalmiak szerepéről, feladat- és hatásköréről, az ebből jelentkező ellentmondásokról. Például arról, hogy a testületi üléseken milyen véleményt képviseljen a bizalmi? A saját csoportját, részlegét, üzemét? De mi történik akkor, ha a testületi ülésen történik módosítás a javaslaton?

A továbbiakban szólt az információáramlás szükségességéről, arról, hogy kellő tájékozottsággal rendelkező bizalmiak, főbizalmiak, s hogy sikerül-e őket felkészíteni a mindennapi feladatokra? Kapnak-e a tisztségviselők kellő védelmet munkavégzésük során?

A vitában résztvevők elmondták, milyen nehéz a bizalmiak tevékenysége. Egyrészt a tagság alulról

jövő nyomásának, másrészt a felülről elvárt magatartásnak kell eleget tenni. Volt aki arról szólt, hogy tökéletes érdekvédelmet, amelyik a teljes szakszervezeti tagságnak megfelel, lehetetlen megteremteni. Arra kell törekedni, hogy a döntő többség érdekének feleljen meg az adott intézkedés.

A résztvevők közül többen bírálták a tájékoztatás milyenségét. A kormány és a SZOT között folyó megbeszélésekről több információért kérnek a bizalmiak, hogy megtudják, mi a szakszervezet álláspontja egy-egy témában. Többen felhozták példaként, hogy a SZOT kongresszuson is elhangzott a készülő nyugdíj-rendeletet társadalmi vitára bocsátják, de ennek még a csírái sem tapasztalhatók.

Összegezve az elhangzottakat, fontosnak tartották a résztvevők az információ növelését, ami nem csoda, hiszen a hatalom egyik fő eleme, márpedig a szakszervezetek a hatalom részesei. A találkozó nyílt vitájában a jó szándék, az útkeresés, a szakszervezet tekintélyének feltétele érződött.

V. T.

Nemzetközi Munkaverseny élenjáró brigádja

Képünkön Böngyik Péter, a dr. Münnich Ferenc szocialista brigád brigádvezetője veszi át a kitüntetést Tóka Jenő vezérigazgatótól. Csöndör László felvétele

Dr. Münnich Ferenc szocialista brigád

Az Ércdúsító üzemben dolgozó dr. Münnich Ferenc szocialista brigád tevékenysége alapján a Nemzetközi Munkaverseny élenjáró brigádja kitüntetésben részesült.

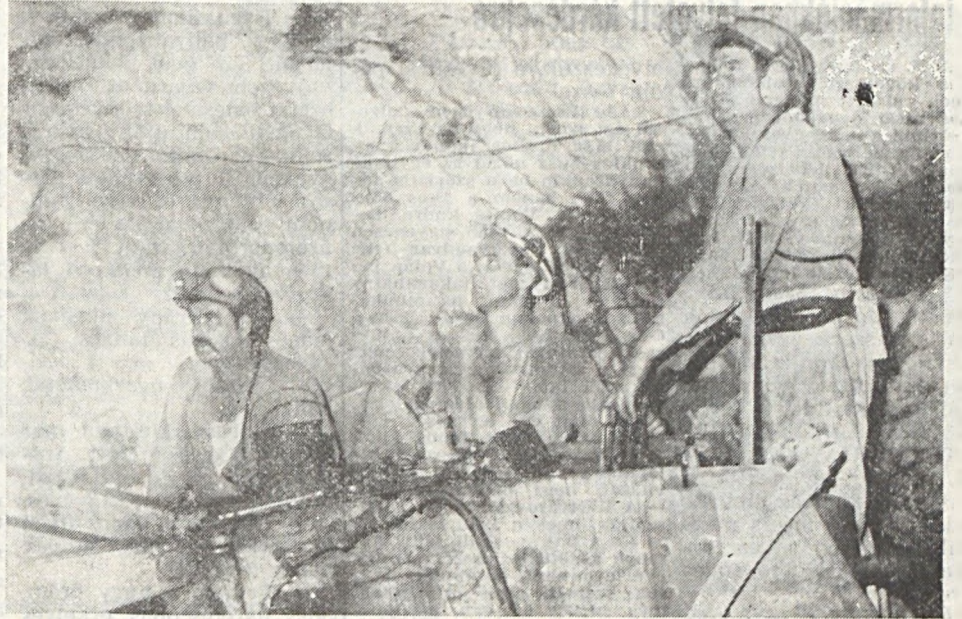
A 20 éve alakult brigád karbantartó és fejlesztő tevékenységet végez, amely kiterjed az egész vegyi üzemegységre az érc feltárásától az exportképes termék becsomagolásáig. Megalakulása óta egyenletesen fejlődik, ennek eredményeként egységes kollektívává vált. A jelentős munkasikeret túl a brigád arra is jó példát adott, hogy hogyan kell igazi tartalommal megtölteni a szocialista módon élni és tanulni vállalásokat. Munkájuk színvonalát mutatja, hogy a berendezések, üzemidők kihasználása 97-98 százalék. Ezt

úgy érték el, hogy tevékenységük az ésszerűsítéstől a tervezésen át a beruházásig terjed. A brigád vallja, hogy kimagasló gazdasági eredményeket csak igazán jó brigádközösséggel lehet elérni. A szocialista közösséggé szerveződés folyamatában vannak jól megfigyelhető csomópontok, melyek körül tartalmas vállalkások és eredmények születtek. A csertői gyermekotthon patronálása kiterjed az intézmény műszaki állagának fenntartását segítő tevékenységtől a gyermekekkel való törődésig. Folyamatos és bensőséges kapcsolatot alakítottak ki névadójuk özvegyével, 1978-ban kezdeményezői voltak a baráti kör megalakításának, 1985-ben a vállalat és az üzem hatékony támogatásával országos találkozót

szerveztek. A centenáriumi szervező bizottság elnökének *Beke Józsefet* kérték fel, aki 1983-ig aktív tagja volt a brigádnak és nyugdíjasként is részt vesz a brigád munkájában. A szovjet elvtársakkal kialakított kapcsolat természetes következménye, hogy a jól működő üzemi MSZBT csoport munkájában a brigádtagok is részt vesznek. A brigád folyamatos, magasszintű tevékenységével bizonyította azt, hogy képes mindig megújulni és a fiatalokat csatornába állítani. Úgy érzik, hogy e kitüntetés a brigád életében megadhatja azt a lépést, amely a magasabb kitüntetések elérése érdekében még hatékonyabb, színvonalasabb munkára ösztönöz.

Horváth József

A 61-es majd megmutatja

A csapat a fúrás kezdése előtt. A képen balról jobbra Fleisch László szakvezető vajúr, Schlitt András csillás és Hajas Ferenc csapatvezető vajúr láthatók. Bálint Jenő felvétele

Az 1986-os évben a VIII., a X., a XI. és a XII. szinten az aknarakodók, rendezők kihajtását pontosabban kiképzését végezte a csapat. Nehéz, szinte teljes egészében kézi munka volt ez, csupán egy rakodógéppel lehetett ott dolgozni. A fúrókocsi egyszerűen nem fért el. Az ilyen nagy szakértelmet igénylő feladatok hosszadalmasak, idegileg és fizikailag is igénybe veszik az embert. A 61-es csapat most a XI. szint É-i rendező és a K2 szállítógépet elágazásának kiképzésén dolgozik. Pár hónap esután, s a csapat végre — megkapva a XI. szintet — vágathajtással foglalkozhat. Az olyannyira várt igazi vágathajtó munkára nagyon készül a csapat. Az új csapatvezető is erre várva készíti terveit.

Nagyjából ezeket mesélte az V. sz. bányauzemben még a leszállás előtt *Berecz István* körletvezető-helyettes a 61-es csapatról.

Lent a szinten — ami ma még pár száz méter csupán — csak a csapat három embere található. *Hajas Ferenc* csapatvezető — leállítva a fúrókocsit — arra a kérdésre, hogy milyenek tartja a 61-est, a következőket mondja:

— Nem rossz képességű

emberekből áll össze ez a csapat. Hiszem, hogyha végérvényesen vágatot hajtunk majd, meglesz havonta a száz méter. Egy háromszakos csapat képes erre még akkor is, ha pár lövés nélkül kimaradna. Sok idő megy most el az aprólékos munkákkal, s így kevesebb idő jut a pénzkeresetre. Azért így is 700 forint felett keressük muszákonként, tehát nem nagy a baj. Csakhát sok még a hátráltató körülmény...

— ...ami sokszor elveszi az ember kedvét — fejezte be a mondatot *Fleischer László* szakvezető vajúr, majd így folytatja. — Jó képességű csapat a miénk, semmivel sem gyengébb, mint a többi. A munkavégzéshez a feltételek nem egyformák. Több mint egy évig olyan munkát végeztünk, amit nem teljesítmény alapján, hanem átlagbérrel fizettek. Amíg a többiek 900-1000 forintot kerestek, mi nehezebb munkával 600 körül. Süket egy meló volt az, ma sem sokkal jobb és ezért is várjuk már az igazi vágathajtómunkát.

— Már csak azért is, mert az a legszebb bányamunka — kapcsolódik a beszélgetésbe *Schlitt András* vasútépítő. — Jó egy hete, amolyan tartalék emberként több csapaton dolgoztam már egy-két napot. Most végzem a vágartanfolyamot, s utána szeretnék vágathajtó csapatra kerülni. Egyelőre nincs üresedés sehol, pedig többen várunk arra itt az üzemben, hogy csapatra kerülhessünk. A vágárpapír remélem segít abban, hogy vágathajtó lehessenek. Jó lenne ezen a csapaton dolgozni, szívesen itt maradnék, de nincsen üresedés.

Ahogy mondani szokták, most jól együtt van a csapat, ha az akarat továbbra is megmarad, s a vágathajtásban kiteljesedik, a közepszerűsügből könnyű lesz a felemelkedés. Már csak azért is, mert a korábbiakban volt arra példa — még Bakonyán —, hogy az éves értékeléskor a 61-es volt a legjobb vágathajtó csapat. Most úgy tartják — bár nincsenek dobogóközélen, s már nincsenek a csapaton *Benhardt Péter* és *Nemes József* hajdan volt húzóemberek —, de képesek arra, hogy igazi jó csapat legyenek.

Tóth János

Veress T.

Állandó megújulásban a 21-es Az elődökhöz méltó eredmény

Nem csak a IV. sz. bányauzem életében, a MÉV életében is jelentős szerepet töltött be a Ho Si Minh, ismertebb nevén, a 21-es csapat. A valamikori gyorsvágathajtó csapat készítette a legjelentősebb beruházó, feltáró vágatokat. Ezek a vágatokon a csúcsok javításával lett ismert szakmailag a csapat. Az elődök — *Tancsa József, Hadnagy József, Bozó Dezső, Király Imre, Rácz Imre* — tették olyan ismertté a csapatot, hogy eredményeik alapján Állami díjban részesültek. A régi csapattagok közül csak *Forrai András* dolgozik, ő a csapat vezetője.

— *Mióta dolgozol a csapaton, mennyi a csapat átlagéletkora?*
— En tíz éve dolgozom a csapaton, átlagéletkorunk 27 év körül van.
— *A fiatalok közül mindenki ismeri az alapítókat?*
— Szakmailag biztosan nem, hiszen én sem dolgoztam már az alapító tagokkal. A régi brigádnaplót forgatva is, de emberileg is-

merve, igazán büszkék lehetünk elődeinkre.

— *1986. évi teljesítményért a MÉV Kiváló brigádja elismerésben részesültetek. Jó brigád a 21-es?*

— A szakmai téren elért eredmény mindenképpen jónak mondható, hiszen 1986-ban átlag 100 méter vágatot hajtottunk havonta. Az 1-es és a 4.b szinteken olyan vágatokat alakítottunk ki, melyek az érc-termelés szempontjából döntők voltak, az üzem éves tervteljesítésében. Ahhoz, hogy jó legyen a csapat, nemcsak a szakmai eredmények, hanem az emberi kapcsolatok szorosabbá tétele is lényeges, ezen a téren is jó úton haladunk.

— *Ez miben nyilvánul meg?*

— Korban nincs lényeges különbség köztünk, ebből eredően az élet különböző problémái hasonlóak, ebben számíthatunk egymás segítségére. Jó baráti kapcsolatot alakítottunk ki, rendszeres az évi két alkalommal rendezett családi es-

A nagymúltú 21-es megfiatalodva.

Pirák Zoltán felvétele

tünk. Több programot szerveztünk családtagjaink bevonásával.
— *Milyen létszámú a csapat? Az új dolgozók hogyan illeszkednek be a csapat életébe?*

— Három műszakban dolgozunk, létszámunk 18 fő. 1986-ban négy új dolgozó került hozzánk. A csapat átszerveződése 1984-

1985-ben kezdődött, azóta minden hozzánk kerülő új dolgozó a munkáján kívül csak akkor maradhat nálunk, ha emberi kifogások nem merülnek fel ellene, no persze igazolatlan hiányzás sem lehet.

— *Tíz év alatt, mióta ide kerültél, mennyit változott technikailag a munkavégzések?*

— Szinte ugyanazokkal a gépekkel dolgozunk, fúrókocsi, két rakodógép.

— *Mik a tervek?*

— A ránk bízott gazdasági feladataink elvégzése mellett a jelenlegi kollektívát úgy szeretnénk összekovácsolni, hogy minden szempontból méltó legyen az elődökhöz.

VÁLASZOK. INTÉZKEDÉSEK

az információkban felvetett kérdésekre

1. A II. sz. bányüzem dolgozóinak a következő problémákra kérnek választ: A Berze Nagy János utcai óvodából nem lehet elvinni a beteg gyerek ebédjét, pedig be van fizetve. Más óvodákban ez lehetséges. — Többben szóvá tették, hogy a Bakonya-petőci elágazásban levő vaskorlát, csúszós útvonalok esetén, veszélyes a gépkocsival közlekedők számára. Kéri a korlát leszerelését.

A kérdésre **Szentpáliné Horváth Mária**, az Óvodák egységes szervezetének a vezetője és **Bánik Jenő**, a Szolgáltató üzem igazgatója válaszoltak.

SZENTPÁLINÉ HORVÁTH MÁRIA: — A KÖZJÁR rendeletileg megtiltotta az óvodákból az étel elhordását. Ahol mégis megteszik, ott az óvoda vezetője saját felelősségére engedélyezi.

BÁNIK JENŐ: — A korlátot a KPM Közüti Igazgatósága szereltette fel, mert közlekedésbiztonság miatt szükség van rá. Ez azt jelenti, hogy leszerelni nem lehet.

2. A IV. sz. bányüzem Kertvárosban lakó dolgozóit az alábbiak érdeklik: A Sarohn tábortól és Ilku Pál utca keleti oldalán a még hiányzó 20-30 méter járdát mikor csinálják meg? — Ugyanazon az oldalon lesz-e még ebben az évben tereprendezés és parkosítás?

A kérdésekre **dr. Somjai Csaba**, a Városi Tanács építési és közlekedési osztály vezetője, **Muck József**, a Kertészeti és Parképítő Vállalat főépítésvezetője válaszoltak.

DR. SOMFAI CSABA: — A hiányzó járdaszakaszt még az ősz beállta előtt megcsináltatjuk.

MUCK JÓZSEF: — A tereprendezést, játszótér-kialakítást a nyár folyamán

elvégezzük, a füvesítést pedig ősszel.

3. Az Érdésítő üzem dolgozóit azt kéri, hogy az üzemük elől 14.40 órakor induló kocsis busz közül az egyik ne kanyarodjon be a szociális otthon felé, hanem a 39-es dandár út—dr. Veress Endre út—Mártírok útja után egyenesen menjen a Főpályaudvar felé, így az utazók időt, a Volán pedig üzemanyagot takaríthatna meg. — Jó lenne, ha munkaszüneti napokon az 1-es, 3-as, 6-os, 7-es, 2-es, 4-es és a mecseki járatokat sűrítene, mert nagy a zsúfoltság és sok a várakozási idő. — A Szőlőskert vendéglő nyugati oldalánál felvezető utat egy lépcsősor köti össze az Asztalos János uttal. Ez a lépcsősor igen rossz állapotban van, kéri a megjavítását, mert balesetveszélyes. — A Kertvárosban lakók panaszkodnak, hogy a Laki István utca és a Bajcsy-Zsilinszky lakotanya közötti területről már egy éve levonultak az építők, de a sok szemét, amit otthagytak, még mindig ott van, hordja a szél a lakások elé.

A kérelemre **dr. Kiss Elemér**, a Pannon Volán üzemigazgatója, **dr. Somjai Csaba**, a Városi Tanács építési és közlekedési osztály vezetője és **Pfeffer Elemér**, a Köztisztasági és Útkarbantartó Vállalat igazgatója válaszoltak.

DR. KISS ELEMÉR: — A menetrendben kijelölt útvonalon nem változtatunk, mert a gépkocsivezetőknél, de előbb-utóbb az utasoknál is zavart okozhatna.

— Nevezett járatokat nem tudjuk sűríteni, mert a járatsűrítési lehetőségeinket a munkájáratoknál mind felhasználtuk.

DR. SOMFAI CSABA: — A lépcsősort még ebben az évben megcsináltatjuk.

PFEFFER ELEMÉR: — Nevezett területet rövid időn belül megtisztítjuk a szeméttől és rendbe tesszük.

Gácsi Máttyás

Az új otthonra várva Beszélgetés Bártfai Lászlóval

— Tizenkilenc éve jöttem a II. sz. bányüzembe dolgozni. Tíz évet dolgoztam vājvégén vājárként, mikor üzemi balesetet szenvedtem. Gyógyulásom után ismerőseim, barátaim, a hosszú éveken át megszokott társaság hiánya erős volt bennem, így továbbra is az üzemenél maradtam.

— **Jelenleg mekkora lakásban lakok?**

— A Páfrány utcában, másfél szobás tanácsi lakásban.

— **Hány gyermeketek van?**

— Három. Melinda már iskolás, 8 éves múlt, Anita 4 éves, a legkisebb Anett, ő augusztusban lesz 2 éves.

— **Képelem, hogy ilyen kis lakásban 5 fővel milyen nehéz lehetett.**

— Érthető a nagy öröm, hogy háromszobás, erkélyes lakást kapunk az üzemtől.

Már a szerződést is megkötöttük.

— **Leendő otthonotokat felkerestétek-e már?**

— Természetesen. A család apraja-nagyja megnézte és nagyon boldogok vagyunk tele tervekkel, vágyakkal, elképzelésekkel. A gyermekek szinte újjongtak, mikor meglátták birodalmukat. Már elosztottuk a három szobát, mégpedig úgy, hogy az iskolás kislánynak tudjuk biztosítani a tanulásához szükséges külön szobát, így a csendet, nyugalmat is. A két kisebb pedig a másik szobát uralja, nekünk marad a harmadik.

Vágyaik a teljes belső berendezést illetően természetesen nem fognak holnapra megvalósulni, mert az édesanya gyesen van, míg a kisebbik leányka fel nem cseperedik óvodássá. Mind-

A Bártfai család.

S.-né Forr Anikó felvétele

ketten nagyon fontosnak tartják, hogy az édesanya három kisgyermekével tölthesse a visszalevő kevés időt, ami már soha nem fog visszatérni, gondtalanul örülhessen gyermekei fejlődésének.

— Így vagyunk képesek csak az anyagi jobblétról

lemondani, egyelőre a gyermekekért!

Az új lakásnak én is velem örülök és tisztelettel gondolok arra, hogy szerény körülmények között is képesek a gyermekvállalás örömei elé nézni, vállalni azt minden nehézségével együtt is.

Szarka Tiborné

Zinnowitztól a Paag-szigetig

Kellemes pihenést!

Itt a nyár és ahogy ez ilyenkor szokásos, a legtöbben — kimenekülve a városok betonrengetegéből — hegyek közt vagy vízparton keresnek felüdülést, pihenési lehetőséget.

Vállalatunk ez évben is több száz dolgozónknak biztosítja, hogy családjával kellemes, pihentető napokat, heteket tölthessen valamilyen üdülőhelyen.

Igen széles a skála, hiszen a Balti-tenger hűs hullámainál Szász-Svájc és a Tátra fenyveserdejein keresztül egészen az adriai nap perzselő sugaraiig bő választási lehetőség nyílt dolgozóink előtt.

Bizonyára kellemes emlékekkel gazdagodva térnek majd haza azok, akik az NDK-ban nyaralnak. Zinnowitzba és Berga-Elsterbe egy-egy, Oberwiesenthalba három csoport utazik majd és a magas színvonalú ellátás, no meg a kényelmes elhelyezés erre a legfőbb biztosíték.

Tovább bővült a csehszlovákiai csereüdültetés. Idén ugyanis Medlov és Tátralomnic mellett Harrakovba is indítanak egy csoportot. Ez utóbbi is hegyvidéki üdülőhely és komfortosabb, mint az előző kettő.

Rövidesen, június másodikán nyitnak a vállalat

balatoni üdülői. Mindkét helyen lassan befejeződnék a festési, felújítási munkálatok és a korábbinál is jobb körülmények között fogadhatják a hét turnus vendégeit. Pontosabban Balatonmária-fürdőn csak hat turnus lesz, hiszen június 17-től 30-ig ismét a nagycsaládosok gyermekei vesznek majd birtokukba az üdülőt.

Július elsején nyit a dolgozóink körében igen népszerű kemping, amelyet egyszerre kétszázan vehetnek igénybe. Bizonyára sokan megkedvelik majd a tavaly felállított, jól felszerelt komfortos lakószátrakat, amelyeket egy-két napra, de akár hosszabb időre is igényelhetnek dolgozóink az üzemi üdülési felelősöknél.

Három csoporttal 130-an utazhatnak majd az Adriára vállalati szervezésben. Bár a költségek itt jóval magasabbak, nem valószínű, hogy ezeket az utakat le kell majd mondani az érdeklődés hiányában.

Tovább szépültek, gyarapodtak vállalatunk pihenőtelepei Orfűn és Mohácsoréppügy, mint Magyarherтелен. Pihenésre, kikapcsolódásra tehát megvan a lehetőség, most már csak egy dolog szükséges: a jó idő. **Nógrádi G.**

Még egyszer az irányjáratokról

Lapunk május 1-i számában tájékoztattuk olvasóinkat az április 1-je óta közlekedő két kertvárosi irányjáratról. Röviden, a lényegre megragadva **Borbás Béláné**, a munkásellátási osztály előadója nyilatkozott a két járat indításának körülményeiről, a lehetőségekről, s igény esetén egy harmadik járat beállításáról is.

Április hónap folyamán szerkesztőségünkbe sok olyan észrevétel futott be, amelyek a várakozással ellentétben nem elismerő szavakat, hanem bíráló megjegyzéseket tartalmaztak. A három bányüzem közül — minden különösebb ok nélkül — a III. sz. bányüzemben érdeklődünk az irányjáratoiról.

— Az irányjáratok beindítását — mondta **Labancz Ferenc** villamos csoportvezető — első perctől kezdve fél megoldásnak tartottuk. Az igazi az lett volna, ha ez a két kertvárosi irányjárat egyenesen a bányüzemekbe szállította volna a dolgozókat. Azt tudom, hogy három bányüzemről lévén szó, ez nem kettő, hanem hat járat indítását jelentene. Ezt a járatmennyiséget Kertváros közlekedése feltehetően meg elbírt volna. Meglátásom szerint, tehát szó sincs arról, hogy a vállalat által közlekedtetett 186 járatot Kertvárosba kellene vinni.

— A félmegoldáson túl április hónapban nekünk, kiszolgálóknak, problémát jelentett az is, hogy egy-két kivételtől eltekintve a Tűzér utcai szociális otthonnál a kertvárosi irányjáratot nem várta be a

4.55-kor induló üzemi járat.

— Május hónapban vette át a szót **Végh Walter** akkumulátor-kezelő — szerencsére már más a kép. Az üzemi busz bevárja az irányjáratot, s ha ez a későbbiekben is így marad, ha félmegoldásként is, de sokat segít rajtunk, kertvárosiakon. Az április hónapban tapasztaltak miatt sokan még ma is inkább a városi végállomásra utaznak, ott szállnak fel az üzemi buszra.

— En ugyan nem vagyok kertvárosi lakos — folytatta a gondolatort **Schmidt János**, a gépészet főbizalmija —, de sokan megkeverték az irányjárat miatt. Az elhangzott véleményeket a következőképpen összegezhetném: Végső megoldásként továbbra is azt szeretnék a dolgozók, ha Kertvárosból egyenesen a üzembe szállítaná őket az autóbusz. Nem értik, hogy miért nincs arra mód, hogy a végállomásról induló négy üzemi járat közül egy Kertváros érintésével menne az üzembe. Dolgozóink közül többen számításokat is végeztek, s ők úgy látják, hogy a vállalatnak ez nem jelentene többletkiadást. Én nem tudom, hogy ez így van-e, de azt igen, hogy most van négy üzemi járatunk, s egy kertvárosi irányjáratunk.

— Hangsúlyozni szeretném, hogy amiket mi elmondtunk, azok az első irányjáratra, az úgynevezett kiszolgáló járatra vonatkoznak.

V. T.

A Bányász Képzőművészeti Műhely sikere

A Ságvári Endre Művelődési Házban közel 25 éve működik sikeresen a képzőművészeti csoport. 1985-ig **Horváth Olivér** festőművész főiskolai tanár vezette. Akkor támadt a gondolat, hogy a József Attila Művelődési Házban 1971 óta szintén szép eredményeket produkáló, hasonló profilú szakcímmel — amelyet **dr. Pandúr József** főiskolai docens vezetett — egyesüljenek. A fúzió 1985-ben létrejött és azóta Bányász Képzőművészeti Műhely néven működik négy szakcsoporttal (festő-rajzoló, tűzzománc képeket készítő, grafikával foglalkozó és szövő szakcsoport).

A 30 tagú kört négy művésztanár oktatja, munkájukat dr. Pandúr József fogja össze. Céljuk az, hogy a műhelymunkák végzése közben alapos szakmai ismereteket szerezzenek, kialakítsák vizuális fogékonyságukat, alkalmassá tegyék önmagukat képzőművészeti alkotások befogadására, fejlesszék kritikai érzéküket saját és mások műveinek bírálása révén.

Szakmai fejlődésük elősegítésére a hetenkénti rendszeres foglalkozásokon túl, a múlt évben alkotótábor szerveztünk számunkra a IV. sz. bányüzem magyarherтелен üdülőjében. Az idei nyáron a Mecseki Szénbányák orfűi üdülője lesz az alkotótáborok színhelye.

Tevékenységüket kiállításokon dokumentálják. 1985-ben a Baranya bemutatkozott című kiállításon, Budapesten Nívódíjat kaptak. Az idei évben rendezett amatőr képzőművészeti megyei kiállításon 11 alkotó 14 munkája jutott el az országos kiállításra. Munkásságuk legfrissebb elismeréseként a napokban kapták meg a KISZ Központi Bizottsága 20 000 forintos amatőr művészeti ösztöndíját.

Dezső Attila

Árleszállítások, területbővítés

A város, sőt még a megye árullatásában is kulcspozícióban áll a Konzum Áruház. Bizonyított erre egy számadat: tavalyi évben több mint 1 milliárd 400 millió forint forgalmat bonyolítottak le. A folyamatos árullatásnak, a vásárlási körülmények javításának nap mint nap tanú lehetünk. A jól szervezett munkának köszönhetően nem kell végállomáson sorokat állni tíz deka sajtért az ABC-ben. Az éjjeli műszak ugyanis előre csomagolja a külföldiek körében igen népszerű élelmiszerkészleteket.

— Mennyire jelentenek konkurrenciát az áruházak a sorra nyíló ABC-k? — kérdeztük **Ágel Ödönt**, a Konzum Áruház Szövetkezeti Közös Vállalat kereskedelmi igazgatóját. — Áruházunkban naponta átlagosan 25-26 ezer vevő fordul meg — akiknek legalább a fele élelmiszervásárlás céljából. A lakóterületeket ellátó ABC-k legészülte munkáikat — ami így is szükséges —, de ezzel nem vesztjük el tüzsvásárlóinkat.

— A fogyasztás rétegenkénti differenciálódásának hogyan tesz eleget az áruház?

— Üzletpolitikánk alapelve: elsődleges a tömegigények kielégítése. Többségében nagy szeriában gyártott termékeket forgalmazunk. Aki egyedi, exkluzív darabot szeretne, azt a szaküzletekben vagy a butikokban megtalálja. Stratégiánk nem képezz változtatunk. Az S-modell üzlet, valamint a Parfüméria az átlagon felüli igényekkel rendelkezőket várja. A kispénzűeknek is a kedvben járunk — mindig vannak a polcokon olcsó vagy ideiglenesen leértékelt árufrészek. Gyorsan kedvelté vált a Konzum hitelvásárlási lehetőség, melyre kevés példa van az országban.

— Miért szüntették meg a leértékelt áruk gyűjtőhelyét, a Diskontó-t? — Ez átmeneti vállalkozás volt. Az árulészállításokat ezzel nem szüntettük meg, csupán visszahelyeztük a megfelelő osztályokra. Jelenleg alkatrészeket árusítunk az alagsorban, de ez sem végleges, a

vállalat milliókat költ azért, hogy a hozzáuk betérők kényelmes, kulturált körülmények között vásárolhassanak. Legutóbb az I. és II. emeleten felszámoltuk a raktárak mögötti személyzeti öltözőket, s ezek helyén oldjuk meg a raktározást. Az így nyert négyzetméterekkel bővíteni tudjuk az eladóteret. Az I. emeleten konfekciót árusítunk majd — szörme, bőr —, a II. emeleten véglegesítjük az alkatrészes osztályt. A szőnyegek és műanyagpadlók választékát letelepítjük az alagsorba.

A Konzum nem olbe tett kézzel várja a vásárlókat. Az ideiglenes kitélepüléseikkel a járókelők elé mennek. Megállító táblák, dívatbemutatók, újsághirdetések útján informálják a lakosságot kínálatokról, akciokról. Mindezek hallatán, no meg a tapasztalataink alapján még a tapasztalataink alapján szívből gratulálunk a Konzum Áruház Szövetkezeti Közös Vállalatnak az Elismerő oklevélhez, melyet május 8-án ünnepélyes keretben vett át dr. Biró László igazgató. **Helstáb J.**

Művelődjünk, szórakozzunk!

A Ságvári Endre Művelődési Ház júniusi programjából Rendezvények

2-án 14.00 órakor: Iskolamozi.
5-én 18.00 órakor: Az Aalen Wasserralfingeni Bányász Fúvószenekar (NSZK) fogadása a művelődési házban.
6-án 8.00 órakor: Vendégzenekar kirándulása. 18.00 órakor: A vendégzenekar hangversenye a harkányi szabadtéri színpadon.
7-én 10.00 órakor: A vendégzenekar felvonulása menetben-

vel a Széchenyi térről a Dóm tere. 11.00 órakor: Szabadtéri hangverseny a Dóm téren.

8-án 19.00 órakor: A vendégzenekar hangversenye a színházteremben.

9-én 8.00 órakor: A vendégzenekar zenés búcsúztatása a Ságvári Endre Művelődési Házban.

Pécsi Nyitott Színpad
9-én 9.00 órakor: Fordított esztendő.

Ságvári Mozi
6-án 18.00 és 18.00 órakor: Vakvilágban.

7-én 16.00 és 18.00 órakor: Poseidon katasztrófa.

15-én 10.00 órakor: Géza I.-II.

A mozielőadások június 15-től szeptember 6-ig hétfői és keddi napokon lesznek!

Az újítások jelentős gazdasági eredményt hoznak

A vállalatnál 1985-höz képest 1986-ban 34 százalékkal nőtt a hasznosított újítások száma, ugyanakkor 78 százalékkal növekedett a gazdasági eredmény. Más számmal kimutatva, ez azt jelenti, hogy a 100 főre jutó hasznosított újítások száma 1,96 darab. Az üzemek közötti újítási versenyben az Érdúsító üzem diadalmaskodott. Ott 100 főre 4,05 darab hasznosított újítás jut, míg a fejlődés 40 százalékos az előző évhez képest. Bár nem csak az Érdúsító üzemre jellemző, de tény, hogy a fizikai és műszaki dolgozók egyaránt és aktívan részt vettek a versenyben. Az újítómozgalomban való aktivitásukat fémjelzi az is, hogy más vállalattal közös találmányt is bevezettek. Az Érdúsító üzemben az elmúlt évek tapasztalata alapján kijelenthető, hogy szinte minden benyújtott és elfogadott újítást hasznosítanak. Az igazsághoz tartozik az is, hogy az újítások nagyobb része közepes jelentőségű, de ugyanígy az is, hogy az újítók nagyobb száma fizikai dolgozó. A fentiekkel kapcsolatban az alábbiakat kérdeztük Hornyak Lőrincről, az üzem főmérnökétől.

— Az elért eredmények alapján hogyan látja az üzemben folyó újítómunkát, valamint azt, hogy a műszakiak miként segítik a fizikai dolgozókat? — Dolgozóink alkotóan reagálnak az üzemi feladatokra, a munkavégzés nehézségeire. A

„munkaköri elvárhatóságon” felül is foglalkoznak azok megoldásával, jól egyeztetve az üzemi célt és az egyéni érdeket. Jelentős számú az újítások kidolgozására vállalkozó dolgozók, amit úgy érzem az is bizonyít, hogy az elmúlt öt év-

ben átlagosan 6 fő nyert évenként egyéni újítási versenyt. — Ami a műszakiaknak a fizikai dolgozók segítségét illeti, az újítómozgalomban jónak tartom. Segítenek az újítandó gondolatok felvételével, esetenként a megoldások javaslati formába hozásában és munkaköri kötelezettségéből a megvalósításban. Ez természetesen elsősorban a termelésre, eredményességre nagyobb jelentőséggel bíró javaslatokra vonatkozik, mert egy-egy munkához javasolt szerszám esetében a szakmunkás a javaslatot már el is készítette, mielőtt beadta.

— A beadott újítások között 10 darab a biztonságtechnikai újítás, melyek száma ugyanakkor az EDU-ben a legmagasabb. Mint az üzem főmérnöke, milyennek ítéli meg a dolgozók munkakörülményeket javító megoldásait? — A munkahelyi rendet — tisztább környezetet — a munkát könnyítő és biztonságosabbá tevő javaslatokat én egyenesen ebbe a kategóriába sorolom. Sőt, véleményem szerint kevés az az újítási javaslat, amelynek ne lenne munkakörülményt javító vonzata is, legyen az bármennyire is gazdasági vagy műszaki jellegű.

— A kifejezetten munkavédelmi jellegű újítások elterjedése a fizikai dolgozók. Ez természetes is, hiszen a probléma naponta jelenik meg a munkahelyen és gondolkodtat. A javaslatokban igen szellemesen oldják meg az egyes munkafázisok egyszerűsítését, küszöbölik ki az egészségellen munkakörülményekkel járó üzemzavarok okát.

— A rekonstrukciós munkálatokat segítik-e az újítások, s ha igen, mennyiben? Említene jelentősebbet? — A rekonstrukciós feladatok egy-egy termelési—technológiai szakaszt fognak át. Olyan jellegű javaslat, amely ilyen átfogó feladatot kívánna megoldani nincs. Azonban több javaslatot hasznosítottunk a rekonstrukciós feladatok megoldásánál. Ezekkel egyszerűsödik a megoldás, üzembiztosabb, hosszabb élettartamú berendezések kerülhetnek beépítésre. Növekedhet a kapacitás. Például: a korábban kidolgozott négyesatornás válogatógépet elve, a lügművel bevont csövek, vagy a végtermék rekonstrukciójánál speciális szivattyú tömszelence alkalmazására adott javaslatok.

Veress

Fiatal műszakiak a IV. sz. bányáüzemben

Szinte ösztönösen vetődött fel a kérdés, hogy egy hajdúnánási, Miskolcon, a Nehézipari Műszaki Egyetemen végzett fiatal bányamérnök hogyan került Pécsre? Tóth Lajos bányamérnökéről van szó, aki 1985 júliusa óta dolgozik a IV. sz. bányáüzemben.

— A kérdésre nagyon egyszerű a válasz. Itt voltam katoná, nagyon megtetszett a vidék és úgy gondoltam, ha egy mód van rá, akkor idejövök. Akkor még nem döntöttem ugyan, hogy a vállalathoz, vagy szénbányákhoz, de később úgy alakult, hogy a diplomatervegy gyakorlatot Pécsen végeztem, közben volt alkalmam tájékozódni a feltételeket illetően, így itt kötöttem ki.

— A munkát illetően vajon helyes volt-e az akkori döntés?

— Az első egy hónap, amit a geológián töltöttem, a bányával való ismerkedéssel telt el, aztán aknász lettem a III. körletben. Nem volt ez olyan igazi, mert nemigen kaptam önálló feladatot, inkább ismerkedés volt a termeléssel. Ami viszont feltétlenül hasznomra vált, mert rengeteget tanultam a gyakorlatból Juhász Imrétől, akivel jártam.

— 1986 januárjában kerültem a II. körletbe aknászra. Itt már önállóan dolgoztam, több elvárás és felelősség volt a munka mögött. Bár még ezt is tanulóidőnek veszem, mert más fejtési módok, más szakmai tapasztalatok elsajátításának lehetőségét adta. Ha a III. körletben megemlégettem az ottani segítőmet, akkor itt feltétlenül megemlégetném Burján Pista kollégámat, aki nagyon készségesen segített elsajátítani az aknász munka minden csínját-bínját. Mindezeket azért mondom, mert ez a körlet volt, ahol aztán otthonosan kezdtem érezni magam.

— Jelenleg ugyanebben a körletben körletvezető-helyettesként mennyire adózik a szakma gyakorlásának feltételei?

— 1986 júniusától 1986 októberéig az üzemi diszpécser szolgálat tagja voltam, ami lehetőséget adott arra,

Tóth Lajos körletvezető-helyettes

hogy a bánya egész területét bejárjam. Nem igazán örültem a helyzetnek, de így utólag elmondhatom, hogy szakmai szempontból sokat jelentett, mert van viszonyítási alpom.

— Októbertől kineveztek a II. körletbe helyettesnek, örömmel vállaltam, mert jól érzem magam, másrészt pedig szeretnék a termelésben maradni. Annál jobban szeretem minél több rutint szerzek. A körletben egyébként is úgy érzem, elfogadnak. Ezt abból látom, hogy még a rutintalanságomra is segítőkészséggel válaszolnak.

— Mit fogalmaz meg egy fiatal vezető célkitűzéseként magában?

— Talán leginkább azt szeretném, hogy több embernek tudjam megoldani a problémáit, mert szerintem rendkívül fontos a termelés emberi oldala. A dolgozó akkor tudja a legtöbb energiát kiadni magából, ha rendben mennek körülötte a dolgok. Ebben kívánok én magas szinten közreműködni, mind szakmailag, mind szélesebb értelemben. Most úgy vélem a jó termeléshez hozzá tartozik az egészséges mértékű társadalmi tevékenység is.

Weszl László

Csöndör László felvétele

Kiváló Ifjú Szakemberek Stengl Attila

Stengl Attila a fémfelszóró berendezéssel.

Csöndör László felvétele

Nem tudom, készült-e valaha olyan számítás, hogy az Alkotó Ifjúság pályázatok mekkora hasznot hoztak vállalatunknak, de valószínű, nem jelentéktelen összegről van szó.

Örvendek, hogy ifjú szakembereink egyre több és egyre színvonalasabb pályamunkákat nyújtanak be.

Stengl Attila, a Szolgáltató üzem műszaki csoportjának ifjú gépészmérnöke hat év alatt — mióta a vállalatunknál dolgozik — jónéhány pályamunkával bizonyította ezt. Talvány például kettőt adott be.

— Az egyik a fémfelszóróval kapcsolatos — magyarázza Stengl Attila. — Ezt a pályázatot Gengel Gézával és Németh Györggyel készítettük. A lényege az, hogy a DBH hosszúlykúfúró berendezések szűrőtőfőit ezzel az eljárással újítottuk fel. Az így megmunkált alkatrészek élettartama annyi, mint a gyári újaké és fúrógépenként 150 ezer forint megtakarítást eredményezhet.

— A másik beadott pályázatnak mi a témája?

Négyszemközt az anyaggazdálkodással

Görbe Lászlóval, a IV. sz. bányáüzem bányászati anyaggazdálkodójával beszélgettünk az anyagfelhasználásról és a takarékosságról.

— Az én feladatomban, hogy a munkavégzéshez szükséges bányászati biztosítóanyagokat, segédanyagokat, szerelvényeket a felmerült igények szerint biztosítsam a körletek részére. Ezeknek a felmérése a napi riportokon történik.

— Milyen alapon történik annak elbírálása, hogy a kért anyag szükséges-e, vagy sem?

— Alapvetően adottak a művelés alatt álló terület geológiai viszonyai, hiszen biztosítást nem lehet elspórolni. Tehát, ha kell, akkor az időarányosan tervezett költségeket is túllépjük. Például azzal, hogy csökkent a tömbfejtések aránya — ahol minimális a biztosítóanyag-igény — és a kihajtott vágatok 90—95 százaléka a Z típusú TH-val történik, növekedett a vasanyagok felhasználása. Így a fém szerkezeti biztosítóanyagok vonatkozásában az eredeti éves költségvetés időarányos felhasználását 80—90 százalékkal túlléptük.

— Hogyan lehet akkor spórolni?

— Mint mondtam, az alapvető biztosítóanyagokon

nem lehet spórolni, viszont egyéb anyagokon — mint golyócsap, tömlők, csatlakozók, vídiák, fúrószárak stb. — lehet.

— Hogyan lehet takarékosságra szorítani az embereket?

— Egy idő óta nem két, hanem három hetente tartunk vételezést és akkor is kevesebb anyagot szoktam elismerni és kiadni, mint az korábban volt. Mondjuk golyócsapból nem harmincat, hanem tizet, tizenötöt adok egy-egy raktárnak.

— Nem okoz ez fennakadást?

— Azzal együtt, hogy ezekből az anyagfeleségekből az időarányos felhasználás drasztikusan csökkent, a munkahelyek alapvetően problémamentesen üzemelnek. Úgy tűnik, kevesebb lett az egyéb helyekre, tehát nem munkahelyekre elvándorló anyag és kevesebb az elhánt, ott hagyott szerelvény és a hasznonyagok visszanyerése is nagyobb lendületet vett.

— Az emberek nem pocskékolják el azt, aminek hiánya később a munkájukat gátolja. A takarékosághoz nem utolsó sorban az is kell, hogy a föld alatti raktárosok ehhez partnerek legyenek. Úgy tűnik, mostanában ezzel sincs hiába.

Weszl László

Újítások

Május elsejéig a vállalat az alábbi újításokat fogadta el hasznosításra.

II. SZ. BANYÁÜZEM
Kiss József: Orsós csőfeszítő tömítéscseréhez (B).
Kiss József: Munkahelyi olajozó (50 000 forint).

III. SZ. BANYÁÜZEM
Cservenka János: Osztott alaplemezű vándorváltó (B).

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM
Stengl Attila: Minirondó vezérlőhidraulika 24 voltos feszültséggel (834 000 forint).
Lusz Béla: Magnetofon sebesség csökkentése (40 000 forint).
Horváth Imre: Görögös láb villamoselosztó szállításhoz (B).

ÉRDÚSÍTÓ ÜZEM
Péter Géza, Asoványi Lajos: Mintagyűjtő edény felülgyesztes (9400 forint).
Rajczli Gyula, Kókai Imre: F-4 alsó bevezetés nyomásokozással (18 700 forint).

KUTATÓ-MÉLYFÚRÓ ÜZEM

Walke Nándor: Lámpatök vaslemezből tehergépkocsira (20 600 forint).

Szélgy János: Fúrótoronyok próbaterhelése (170 000 forint).
Magyar István, Varga István: Terelő átmérő növelése hegesztéssel (39 700 forint).
Czencz László: Rétegvíz mintavevő szonda (42 300 forint).
Czencz László, Budai József: Táresás dróthuzal-daraboló (19 350 forint).

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM

Németh Ferenc, Ulrich József: Szalagrugóvág-lágyítás ponthegesztőn (59 400 forint).
Dancsó Imre: Tesla referencia feszültség szabályozó NE tápegységhez (60 000 forint).

A zárójelben levő számok azt a többletgyereket jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával éves szinten ér el.
(B): Balesetvesztély, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás, hasznossága pénzben nem mérhető.

Tanulságos balesetek

B. Ferenc csillás a IV. sz. bányáüzem 6. szint, Ny-i siklórendezőn csillék szétkapcsolását végezte. A csillék szétkapcsolása közben azok összezártak és a bal kézfejét az összezáródó csillelűtköző meghúzta.

A sérült megszegte a MÉV Szabályzatfüzet 3.1.6. alatt előírtakat, mely kimondja: „Csilléket csak nyugvó helyzetben szabad kézzel össze- vagy szétkapcsolni, kikapcsoláskor tilos a csillék közé állni, hajolni, az ütközők közé kézzel benyúlni.

K. István csillás IV. sz. bányáüzemi dolgozó az 5. szint 1. keresztvágat 52-es csapat fabiztosítású egyedi kamra fejtésben gyámlyukat tisztított. A lyuk tisztítása közben az oldalból egy körülbelül 5 kilogramm tömegű

kőzet kifordult, a jobb kéz IV. ujját megúzta.

Szabálytalan munkavégzés a dolgozó részéről. A MÉV Szabályzat 4.1.1. pontja előírja: „Olyan bányatérsegekben, ahol kötelező a biztosítás, munkát csak biztosító szerkezet védelme mellett szabad végezni.”

O. Tibor csillás IV. sz. bányáüzemi dolgozó az aknaudvaron csillettovábbításra szolgáló PGL—1,5 sűrített levegős vltla beszorult kötelező akarta kiszabadítani, működés közben. Eközben a bal kéz II. ujját a kötél a dobhoz szorította.

Megszegte a Szolgáltató utasítás idevonatkozó pontját, amely előírja, hogy „hiányosság észlelése esetén a vontatást megkezdni szigorúan tilos.”

Belső Jenő

HÍREK

A PMSC Természetbarát Szakosztály MÉV csoportja 1987. június 14-én, vasárnap túrát indít, melynek útvonalát: Hosszúhetény, Zengő, Püspökszentlászló, Shober-malom, Hosszúhetény. Távolság: 10 kilométer, szintkülönbség: 400 méter. Találkozás: Az Autóbusz pályaudvaron a Hosszúhetény-Komló járatnál, 8.20 órakor. Utiköltség: 50 forint. Visszaérkezés: 17.00 óra körül.

A III. SZ. bányauzemben május 5-én szövet IBUSZ-csoportot fogadtak az üzemi tanácssteremben. Ezen az üzemvezetőség mellett részt vettek a kiszolgáló szocialista brigádok képviselői is. A kölcsönös bemutatkozás és tájékoztató után baráti beszélgetésre, ismerkedésre került sor, majd vacsora után díscsálót zárult a programja a cseljabinzi csoportnak.

A IV. SZ. bányauzem KISZ-bizottsága és szak szervezeti bizottsága az üzemben dolgozó fiatalok gyermekei részére névadó ünnepséget szervezett május 16-án a vállalat Központjában. A 13 kisgyermekkel együtt mintegy 90-100 rokon, hozzátartozó vett részt ezen a meleg családi ünnepségen. Az anyakönyvvezető, Füzine Juhász Eva köszöntötte a megjelent gyermekeket életük első hivatalos aktusán, majd átadta az anyakönyvvezést tanúsító iratokat. A KISZ-bizottság és a szak szervezeti bizottság ajándékkal kedveskedett a gyermekeknek, illetve szüleiknek.

A IV. sz. bányauzemben dolgozó KISZ-alapszervezetek részére május 15-én, pénteken labdarúgó sportnapot rendezett a IV. sz. bányauzem KISZ-bizottság sportbizottsága. A Ho Si Minh-parkban öt csapat részvételével lebonyolított vilámtornáról eredmények nem érkeztek.

A IV. sz. bányauzemben dolgozó KISZ-alapszervezetek május hónapban megkezdtek soronlévő taggyűléseik lebonyolítását.

tását, a taggyűlések kötelező napirendje a vállalati KISZ-bizottság határozatai alapján az alapszervezetekre háruló feladatok ismertetése.

A IV. SZ. bányauzem KISZ-bizottsága négy alkalommal szervezett május hónapban felkészítést az év végi vizsgákra, a bányai technikumban tanuló fiatalok részére.

A IV. sz. bányauzem MSZBT csoportja május 11-én a lenin-grádi traktorgyárból érkezett csoportot látott vendégül Magyarherтелен. A KISZ-es fiatalok mellett a baráti találkón részt vett az üzem gazdasági és politikai vezetése is.

Az V. sz. bányauzem a régi hagyományokhoz híven névadót rendezett áprilisban. A társadalmi szervek nevében Schell József, a III. körlet KISZ-titkára köszöntötte a névadón részt vett 14 kisgyermeket, szüleiket és névadó szüleiket.

Haladó hagyomány az üzemben az anyák köszöntése. Idén is sor került rá, melyen Lakatos Zoltán, a KISZ-bizottság titkára köszöntötte az édesanyákat.

Április 22-én, Bujtor Béla-üzemigazgató részvételével üzem ifjúsági fórumot rendeztek az üzemi demokrácia és a KISZ vezető szerepének témakörében.

Környezetvédelem: A rekultiváció keretében az elmúlt hónapban 4000 darab facsemetét ültettek a KISZ-fiatalok az V. és a II. sz. bányauzem meddőhányóira.

Franyó, Lengyeltóti, Weszl

MÉV juniális 1987

Hagyományainkhoz híven az idei évben is megrendezzük a vállalati juniális, az Égertetőn június 6-án 8.00 órától. Ujmeccseljáról a 22-es autóbusz 7.20, 8.40, 10.00, 11.00 órakor, a 24-es autóbusz 8.00, 9.20, 10.40 órakor, valamint a Szolgáltató üzem autóbusza 8.00—10.00 óra között, míg délután 16.00—18.00 óra között, ingajáratban közlekedik.

Az Égervölgy és Égertető közötti sétaúton öt pihenő-állomást alakítunk ki, ahol vendégeink érdekes, de könnyűnek nem mondható

feladatok elé lesznek állítva. A jutalmazás nem marad el! A játékos vetélkedő eredményhirdetésére 12.00 órakor kerül sor.

Égertetőn lesz virsli- és lángosvetélkedő, lövész-bajnokság, rönkvágóverseny, borverseny (nevezés 1 liter borral a zsűrinél 11.00 óráig), főzőverseny, focibajnokság, felnőtt és gyermek sportversenyek. Mindenkit szeretettel vár és jó szórakozást kíván

a KISZ MÉV Bizottsága és a rendezőség

Nyugdíjasok kirándulása

A MÉV Központ nyugdíjas klubjának tartalmas és változatos programjai között szerepelt május hónapban egy négynapos országjáró kirándulás, amikoris Miskolc környéke és a felvidék nevezetességeivel ismerkedhetett meg a kirándulás 44 résztvevője.

Nyugdíjasaink, akik részt vettek a társasutazáson, nagyszerű élményeknek voltak részesei, s bizony nem egy volt köztük, aki nyugdíjas korában juthatott el szép hazáinknak e tájaira.

Az útvonal: Budapest, Aggtelek, Szerencs, Sárospatak, Tokaj, Miskolc, Sátorlajújhegy, Cegléd, Kosuth Múzeum, stb. volt, ahonnan — elmondásuk szerint — szép emlékekkel térhettek haza.

Hogy egy ilyen népes résztvevőkkel megtett hosszú út úgymond „jól sikerüljön”, ahhoz maradéktalanul jó szervezés is kell. A jó szervezéssel ezúttal sem volt gond, mivel Varga István tőle telhetően mindent megtett annak érdekében, hogy a már szinte hagyományosnak tekinthető országjárás jólszervezett legyen, s a résztvevők csak a szépre emlékezhesenek!

A munkában eltöltött éveikhez kívánjunk nyugdíjasainknak további erőt, egészséget, sok-sok évet még és a lehetőségeikhez mérten néha hasonló örömeiket is.

Nyersné Tabi Mária

Búcsúztatók, ünneplések

Az összeforrt, jó munkahelyi közösségeknél kialakult az a jó szokás, hogy a május elsejei felvonulást követően családos összejövetelt rendeznek. Ennek szervezése természetesen jó előre megtörténik, hisz ilyenkor lehetetlenség akár egy talpalatnyi helyet is találni a vendéglátó helyeken.

A Szolgáltató üzem erógép részlege idén nyugdíjas búcsúztatóval köthette egybe a családos találkozót a MÉV (volt PMSC) klubban. Schmidt Antal és Szenci Béla harmincegy évig voltak erógépesek. Mielőtt felhagytak a mindennapi — olykor fárasztó — munkával, fehér asztal mellett köszöntek el kollégáiktól, barátáiktól. A dísznótoros izeket mindenki szívesen fogadta, hisz a téli házi készítmények jó része már kifogyott a kamrákból.

Jó hangulatban emlékeztek meg a munka ünnepéről a föld alatti szállítás dolgozói is. Ezek óta foglalt helyük volt a Ságvári Endre Művelődési Házban. Idénre „kinőtték” a nagytermet, így az Olimpia étteremben fogyasztották el a felkínált falatokat. A hírtelen jött melegen igencsak frissítőleg hatott egy-egy pohár hideg nedű.

A gépkocsiszállítás a Tettye étteremben tartott ünnepi „termelési tanácskozást”. A jókedv és a vidámság itt sem hiányzott.

Több rendezvényre — idő hiányában — nem jutottam el.

Helstáb Judith

— Pupákok! — kiáltott nagyot P13. Csorga Lőrinc csap. vez. szokásához híven.

— Mi a baj, főnök, rosszul vagy? — érdeklődött Feszke Feri csillás.

— Nem, de továbbra is az egyik meglepetés ér a másik után. Képzeltétek, tegnap a benzinkútnál vettem három liter Agip olajat, ki is fizettem annak rendje-módja szerint, de papíron csak egy liter pakoltam be a csomagtartóba.

— Jézusom, főnök, te lázas vagy — sóhajtott fel Akna Zsomp — össze-vissza beszélsz. Azt mondtad, három litert vetted, de papíron csak egyet. Mi az, hogy papíron? Csak nem kértél számlát a kutastól?

— Nem literes olajokat vettem, hanem egy darab háromliteres kannával, ami egy literes. A papíron! Értitek?

— Értjük hát. Tegnap a kocsmában három liter bort

loktél le, s a mamának ott-hon azt mondtad, egy litert ittál csupán. Ez a három liter cefre meg most úgy elverte az eszedet, hogy olajról, papírról meg literekről beszélsz. Berúgtál. Ne etesél minket Csorga bácsi — kérte Feszke Feri.

Düdögő

— Etet a benzinkutas nénikéd. Tudom, hogy mindig is gyenge voltál matematikából. Figyelj ide! A háromliteres kannán ugyanolyan címke van, mint a literesen. Mivel ugyanolyan, könnyen rájöhetsz, az van ráírva, hogy 1 l, s nem az, hogy 3 l. Csakhogy én, a kuncsaft, akkor minek alapján fizetek? Az ugyanis nem derül ki ott a kútnál, hogy az 1 l esetleg valóban 3 l.

— Nézd, főnök ez csupán matematikai hiba, de ami

REJTVÉNY

Rejtvényünk vizsz. 1., folytatva függ. 14., vizsz. 28. és 25. sorában Juhász Gyula egyik mondását idézzük. Megfejtésül ezt a mondatot kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1987. június 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	S	2	3	4	5	A	6	7	8	9	10	11	E	12	13	T
14							15							16		V
17					18			19					20		21	
22				23		24			25	A		26				E
27			28				S		29		30				31	
A		32						33		34					35	
36	37		38								40	41			42	
43		44		45					46		47		48	49		
50			51		52			53		54		55		56		
57			58	59		60			61				62		63	
64				65	66							67				I
68			69						70		71				72	
S		73				A		74		75				76		
77	78				79			80	81					82		
83		84		85		86				87		88				
G			Y								V				89	

Vízszintes: 14. Növényvilág. 15. Szemmel tart. 16. Becézett Attila. 17. Juttatna. 19. Szifon közepe. 21. A. K. 22. N. A. Y. 23. Becézett női név. 26. Erre a helyre. 27. Tallium. 29. Néphez tartozó. 30. Arzén. 32. Takar. 33. Házállat. 35. Női név. 36. Kettős mássalhangzó. 38. Lekortyolná. 40. Igekötő. 42. Névvelő. 43. Becézett női név. 45. Kötyszer. 46. Dohányzik. 48. Fasorral szegélyezett út. 50. Elgondolás. 52. Azonos római számok. 54. Jelez. 56. Igényel. 57. Intéző Bizottság. 58. Kötőszó. 60. Európai állam. 63. K. T. 64.

Mázol. 65. Szükséges. 67. Napos hangzó. 68. U. S. 69. Vátsárol. 70. Rest. 72. Prazodimium. 73. Vízi állat. 75. ... Tisza vizét issza. 76. Galiba. 77. Rénum. 80. Indíték. 82. Itálával emlegeté. 83. Van ilyen szoba is. 85. Feltekint. 88. Szippantás. 89. Z. A. A.

Függőleges: 2. Vékony anyag felülete. 3. Irányítószám: 9144. 4. Menyasszony. 5. Nátrium. 6. Kettős mássalhangzó. 7. Csiga-lajta. 8. Zátany. 9. T. R. 10. Fanyar gyümölcs. 11. Z. L. 12. Rádium. 13. Női név. 18. Szenvedés. 20. Becézett női név. 23. Mogorva. 24. A lábball része. 26. Az illető. 28. Tagadás. 30. Azonos betűk. 31. Magyarázó részlet. 34. R. N. S. 37. Tolvaj. 39. Gázlómadár. 41. Lantán. 44. Ó. R. 47. Duna mellékvize. 49. L. K. 51. Üres vad! 53. M. L. Z. 55. Iróeszköz. 59. Magasba tart. 61. Zenés multság. 62. Egyik szülő. 66. U. S. 68. Gyököri fém. 71. Könnyet ejt. 72. Útszéi. 74. Használhatatlanná tesz. 76. Női felső ruhadarab. 78. Valami előtti helyre. 79. Albán pénznem. 81. Spion. 82. Nem mozdul. 84. Maga. 85. Vas vegyjele. 86. Igekötő. 87. Kettőzve edesség. 88. Szintén ne.

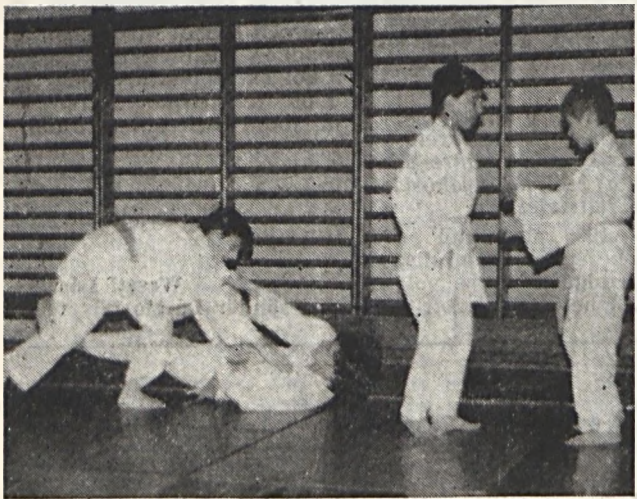
Juhász Károly

Lapunk május elsejei számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Vörös csillag, ragyogj és trónolj, mióta ember néz az égre, Vörös csillag volt a reménye.

Könyvjutalomban részesülnek: Sőr Lajosné (Kutató-fejlesztő üzem), Lázár Istvánné (8647 Balatonmária-fürdő, Ady E. u. 90.), Csepeli Mónika (7633 Pécs, Viktória u. 1.).

Cselgáncs

A szentlőrinci apró cselgáncsozók.

1984 augusztusában Szilágyi János, a IV. sz. bányauzem dolgozója kezdeményezésére Szentlőrincen cselgáncs sportcsoport kezdte meg működését. A cselgáncsozni vágyó, szentlőrinci gyerekek kívánsága teljesült ezzel a kezdeményezéssel.

Az elmúlt néhány év alatt a mostoha körülmények ellenére is sikerült egy ütőképés és eredményeket is felmutató csoportot összefogni, hiszen országos minősítő versenyen is érmes helyezéseket szereztek a gyerekek. Ez azért is szép eredmény, mert volt időszak, mikor nem volt edzőtermük, aztán probléma volt, hogy nem volt szőnyegük, a versenyzetést is a tanfolyami díjakból finanszírozták. Ebben az időben

a IV. sz. bányauzem KISZ-bizottságán kívül más támogatójuk nem volt.

A jelenleg 30 tagot számláló csoport sorsa úgy tűnik mostanra lerendeződött. A szentlőrinci Afész felkarolta őket és ez év januárjától, mint cselgáncs szakosztály működnek és így egyesületen belül kedvezőbelek lesznek a feltételek arra, hogy a két korcsoport — úttörői és serdülő — versenyzői komolyabb eredményeket érjenek el.

A szentlőrinci I. sz. Általános Iskola helyet is adott számukra, tehát most már csak a szakmai munkára kell koncentrálniuk. Ahogy az edző, Szilágyi János sportszeretét ismerjük, abban nem lesz hiba,

Weszl L.

V. T.

Ércbányász

A-MECSEKI ERCBANYASZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXIV. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1987. JÚNIUS 15.

Első a biztonság!

Irány a 7. szint, kezdődhet az ellenőrzés.

Csöndör László felvétele

Komplex szemle az V. sz. bányüzemben

Május 19-e és 21-e között bányahatósági komplex ellenőrző szemle volt a II. és V. sz. bányüzemben. Az általában kétévenként esedékes átfogó ellenőrzésen a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség szakemberei mellett részt vettek az OBF illetékesei is: Nagy Pál és Subkégel Jenő bányahatósági tanácsosok, valamint Rózsavári Ferenc OBF főmérnök.

A szemle tapasztalatairól, az ellenőrzések során szerzett benyomásairól kérdeztük Kruller Jánost, a KBF hivatalvezető helyettesét, a szemlebizottság vezetőjét.

— Az előre meghatározott ellenőrzési terv alapján szakterületekre felosztva vizsgáltuk az üzemet a munkahelyek állapotától kezdve a villamos berendezéseken keresztül, egészen a baleseti statisztikáig — mondta Kruller János. — A mostani szemle jelentőségét növeli az, hogy az V. sz. bányüzem új létesítmény, a II. sz. bányüzemben pedig lassan megszűnik a termelés. Ugyanis a bányatörvény szabályozza azt, hogy egy új bányát milyen módon kell aktivizálni és egy régit hogyan kell felhagyni.

— Mindemellett az V. sz. bányüzembe való átköltözés azt is jelentette, hogy a termelés a mélyebb szintekre helyeződött át. Ez pedig nem csak a szellőztetés és a klimatizálás terén támaszt magasabb követelményeket, hanem a közetviszonyok is mások. Ennek figyelembevételével vizsgáltuk a biztosítások és az ideiglenes biztosítások állapotát is.

— Ez évben először a munkaügyi kérdéseket is vizsgáltuk. Ezen belül kiemelten foglalkoztunk az első negyedévben kiesett

táppénzes napok számával összehasonlítva az előző év hasonló időszakának adataival. Megállapítottuk, hogy a kép kedvezőbb, mint a tavalyi, és az üzem baleseti helyzete sem romlott.

— Az ellenőrzések során egyébként komolyabb hiányosságokat nem tapasztaltunk. Ezt az is bizonyítja, hogy munkahelyek leállítására nem kellett utasítást adnunk. A szemle során észlelt hiányosságokat vagy azonnal, vagy rövid határidőn belül pótolni lehetett. Pénzbírságot is csak két esetben szabtuk ki. Mindkétszer szállítási dolgozó ellen kellett eljárni. Az egyik esetben a fékes a szerelvénnyel utolsó csilléjében utazott, a másikonál a főcsatlós úgy adott utasítást fékpróbára, hogy nem győződött meg arról, tartózkodik-e valaki a kasban.

— Összegezve a jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy a komplex szemle során komolyabb hiányosságokat nem tapasztaltunk. Mi, a bányahatóság szakemberei tisztában vagyunk azzal, hogy ha komoly hiányosságok lennének, azt egyik napról a másikra megszüntetni nem lehetne. Tehát az a kép, amit a szemle során kaptunk, egy állapotot tükröz. Ezt pedig mi megfelelőnek találtuk — mondta végezetül Kruller János.

N. G.

A műszaki fejlesztés nem csak a műszakiak ügye

Eredményeket elérni színvonalemeléssel lehet

Az Ércdúsító üzem május végén megtartott pártbizottsági ülésén tárgyalta meg „A műszaki fejlesztés helyzete az ÉDÜ-ben” című jelentést, melyet Róka Péter üzemigazgató terjesztett elő. A testületi ülésen részt vett Vér László, a megyei pártbizottság osztályvezető helyettese és dr. Patla Károly, a vállalat tervgazdasági osztályának vezetője is. A pártbizottsági ülés után Róka Péter üzemigazgatóval, a testületi ülésen elhangzottakról, s egy kicsit bővebben az üzemet is szorító műszaki fejlesztési feladatokról beszélgettünk.

Beszélgetésünk elején Róka Péter elgondolkodva az alábbiakat mondta:

— Napjainkban a műszaki fejlesztést, annak szemlélyi feltételeit kezdjük arra a rangra emelni, amilyet megérdemel. Ezt bizonyítja a Központi Bizottság szeptemberi ülése is. Úgy gondolom, hogy lassan senki sem fogja vitatni, hogy gazdálkodásunkban a hatékonyság növelését elsősorban a műszaki fejlesztésre lehet alapozni. Üzemünknek eddigi gazdálkodása, sikerei, eredményei is elválaszthatatlanok a műszaki fejlesztésünktől. Ezt számos példával tudjuk bizonyítani, de ezek felsorolása nem lehet tárgya mostani beszélgetésünknek.

— Ma ugyan egyre töb-
bet beszélünk a műszaki fejlesztés jelentőségéről, de volt idő, amikor ennek fontosságát nem jegyeztük kellően. Az eltelt évtizedek alatt elért eredményeink — az ÉDÜ-ben is — azonban

önmagukért beszélnek. Viszszatekintve, hogyan látja ezt a folyamatot?

— Hazánkban az uránérc dúsításának sem az oktatásban, sem az iparban nem voltak hagyományai. Rövid idő alatt — sok külső segítséggel — hoztuk létre működő üzemünket. A megvalósító technológia azonban csak részben felelt meg a kitermelt érc tulajdonságainak. Az üzem előtt álló feladatok és célkitűzések szükségessé tették az önképzés és képzés gyorsítását. Üzemünkbe — mint a vállalatnál általában — fiatal szakemberek kerültek, akik hatalmas alkotóvággyal, fanatikus tettrekészséggel láttak hozzá az érc tulajdonságokhoz jobban igazodó technológia kialakításához, a gépészeti, mérő-szabályozó rendszerek modernizálásához, a munkakörnyelmény javításához.

— E tevékenységet segítette a vállalat kiemelt helyzete, a kiemelt jövedelmek és egyéb juttatások is. A kutatók és üzemelők szoros együttműködésben végezték a műszaki fejlesztést. Nem túlzás azt állítani, hogy mind a radiometrikus dúsításban, mind a hidrometallurgiában, valamint a gépészetben és szabályozástechnikában új, mások által is elismert eredményeket értünk el. Mindezek hatására nőtt az üzemidő-kihasználás, javultak a feldolgozási paraméterek, csökkentek a feldolgozási költségek. Néhány mutatóban a nemzetközi összehasonlításban is versenyképesek lettünk.

(Folytatás az 5. oldalon)

Kinevezés

Új munkás-ellátási osztály-vezető

Tóka Jenő vezérigazgató a hatáskörileg illetékes párt- és társadalmi szervekkel egyetértésben június 1-vel — a nyugállományba vonult Cserna Sándor osztályvezető helyettese — a munkásellátási osztály vezetőjévé Szabó Sándor üzemmérnököt nevezte ki.

A video-filmvetítések sikerével

Eredményes oktatási évet zártunk

Az elsősorban tartalmában, de formájában is megújult pártoktatás első éve eredményesen zárult. A korábbi években a tömegoktatás tanfolyamai tematikailag túlzottan szétszóróztak voltak, ettől az évtől kezdve a pártoktatás kiemelt témákra koncentrált. Az 1986/87-es oktatási évben a politikai nevelőmunka kiemelt teendői közé tartozott két központi témakör feldolgozása. Az egyik témakör gazdaságpolitikánk gyakorlati megvalósulása, a másik a szocializmus politikai rendszerének működése és fejlődése.

Az oktatásokon a legnagyobb érdeklődést hazai, ezen belül vállalati, üzemi, helyi gazdasági, gazdaságpolitikai kérdések váltották ki. Olyan izgalmas kérdések kerültek a viták középpontjába, mint gazdasági életünk mindennapi gondjai, a kilábalás lehetőségei, az életszínvonal és szociálpolitikai kérdések, árak, bérek, általában az elosztás kérdései, nemzetközi gazdasági kapcsolatok, érdekek, érdekviszonyok, szabályozórendszer stb.

Sok szó esett a párt szerepéről, a demokratizmus fejlesztéséről, a formalizmus háttérbe szorításáról,

a tájékoztatás hiányosságairól, szocializmusi foglalkozásunk korszerűsítéséről.

Párttagságunk 68 százaléka vett részt mint hallgató a pártoktatásokon, s ez az arány, figyelembe véve a káderképzésben, szakmai tanfolyamokon résztvevőket, propagandistákként tevékenykedőket, jónak mondható.

A pártoktatáson a módszerek lassan, de pozitív irányban változtak. A témaválasztásnak és a propagandistáknak köszönhető, hogy az aktivitás javult, hogy a foglalkozásokon igyekeztek kiválasztani egy-egy érdekes kérdést, s a vitát arra összpontosítani a hosszú, unalmas előadások helyett.

Egyre több oktatási körnek nyílt módja ebben az évben videofilmeket felhasználni. Ebben nagy szerepe van a propagandista klubnak, ahol lassan igen népszerű és jól használható videotéka létesül.

Az 1986/87-es pártoktatási évben a politikai oktatások elérték alapvető céljukat, a párttagság nagy része hozzájárult itt azokhoz az ismeretekhez, melyek világosabbá tették a politikai munka feladatait.

K. J.

A KISZ-bizottság megtárgyalta

Javult a szálló fegyelme, kevés a kulturális keret

Időszerű kérdések a napirenden

Sokakat érintő kérdéseket vitatott meg május 21-i ülésén a KISZ MÉV Bizottsága. A napirendi pontok közül elsőként a munkásszállón élő fiatalok szociális és kulturális helyzetét és a továbblépés lehetőségeit tárgyalta Fischer Jenő szállóvezető és Jámor Lajos önkormányzati titkár részvételével.

A szállón élők életének otthonossabbá tétele érdekében megszüntették a 6 ágyas elhelyezést, helyettük 2 és 4 ágyas szobákat alakítottak ki. Gondot okoz a szobák takarítása a jelenlegi személyzeti létszám mellett. A kulturális és sportolási lehetőségek egyre jobban bővülnek. A zsebszínpad nagyobb rendezvényeit megszüntették ugyan, de a három tv-szoba, a házi mozi, valamint a video kellemes kikapcsolódást biztosít az otthon tartózkodóknak.

— A különböző igényeknek eleget tenni — a jelenlegi kulturális költségkeret mellett — nehéz feladat — panaszolta a szállóvezető. — Sportolásért sem kell minden esetben a „szomszédba” menni. Sőt, még házi és kupaversenyeken való megmérettetésre is lehetőség van.

A helybeni fodrászatot — forgalom hiányában — megszüntették, de a ruhák ki-

sebb-nagyobb javítására folyamatosan nyitva áll a szabóműhely.

A testépítő terem jövője sok bizottsági tagban kérdőjelet ébresztett. A legfrissebb információ szerint a terem — hétezer forintos bérleti díj ellenében — megmarad. A bérlővel való szerződés kötésre azonban ezideig nem került sor.

A lengyel dolgozókat a legnagyobb igyekezet ellenére sem sikerült bevonni a rendezvényekbe. Az alkohol árusításának megszüntetése óta a rend és fegyelm a vártnál nagyobb mértékben javult. A fegyelmi helyzet további javítását segítené, ha az idegenek belepését ellenőrizni, illetve korlátozni lehetne. A több bejárati rendszer sajnos ezt nem teszi lehetővé.

Ezt követően a vállalati küldöttgyűlés határozataiból adódó feladatok irásos anyagát véleményezték, egészítették ki a bizottsági tagok.

Végezetül az eddig beérkezett letelepedési hozzájárulásokat vitatták meg. A rendelkezésre álló összeg szükségessé tette, hogy a fiatalok kérelmeit a KISZ MÉV Bizottsága több lépésű rendszerben elgítse ki. Tehát, akik most nem kerültek sorra, legyenek türelemmel!

Helstáb Judith

Szakszervezeti munkáért arany fokozat

Kecskés József

vesz részt és a párttagsági könyvét 1971-ben állították ki, ami szintén azt bizonyítja, hogy volt ideje tevékenykedni, „kiérdemelni” a magas kitüntetés.

A csendes, halk szavú bányász a káderképzés keretében 1974-ben elvégezte a SZOT-iskolát, s ezután két cikluson keresztül (1975–1985) a vszb tagjaként képviselte bányásztszaki érdekeit, 1981-től már az I-es körlet főbizalmijaként. Azt mondja, szerencséje volt, mert akkor generációváltás történt az említett funkcióban, s mert éppen őt jelölték. Meglehet, így van, de az egészen biztos, hogy a bizalomnak megfelelt, s erre bizonyíték a tény, hogy mandátuma a főbizalmi poszton még most is érvé-

nyes. Annak ellenére, hogy tavaly rehabilitáltként elkerült a körletből és az üzem más területén, más feladattal bízták meg.

Szerénységére jellemző, hogy kitüntetésének lehetséges indokul „csak” a tisztességesen, becsületesen végzett munkát említi. Ennél bővebben Kukai András üzem-i szb-titkár beszélt:

— Józsi hosszú évek óta, folyamatosan magas szinten végzi társadalmi munkáját. A hozzá tartozó bizalmiakat ügyesen összefogja, rajtuk keresztül nagyon jól szervezi, mozgatja a főbizalmi csoportot. Ideális lenne, ha minden főbizalmi legalább ilyen színvonalon tevékenykedne.

Benedek Sándor

Régi „bútordarab”, ugyanis 1963 óta — a vajúrkola elvégzése után — dolgozik a II. sz. bányában. Korán kezdte a mozgalmi munkát is, hiszen a munkásmozgalomban 1967 óta

Vörös-keresztes akció

Május 18-án tartotta a Vöröskereszt IV. sz. bányászati alapszervezete az éves beszámoló és vezetőségválasztó taggyűlést.

A beszámoló és a decemberben megtartandó VII. vöröskereszt kongresszus programjávalatának megvitatása mellett a vezetőség megválasztása után sor került a minden évben meghirdetett „Tisztasági Orjárat” eredményhirdetésére. Az évenként visszatérő — a tisztasági hónap keretén belül lebonyolított — vöröskereszt akció célja az, hogy a dolgozók otthonosabban érezzék magukat munkahelyeiken.

Az értékelő bizottság szerint — melynek tagjai voltak dr. Liposics Ipoly vöröskereszt elnök, Kukai Lászlóné, a vöröskereszt alapszervezet titkára és Belső Jenő biztonságtechnikai — a furdók állapotában javulás tapasztalható a korábbi évekhez képest, viszont nagyobb gondot kell fordítani az irodák takarítására, illetve az ablakok tisztítására. A külszíni műhelyekben rend volt, illetve a gépészeti étteremben is rend és tisztaság volt.

Az értékelő bizottság a szemle után a következőképpen állapította meg a felyezéseket: Irodák: 1. utóalkalúció, 2. könyvelés, 3. bérelszámolás, II. emelet: 1. műszakjegyzés, 2. I. körlet, 3. anyaggazdálkodás.

Weszl László

KISZ KB Dicsérő Oklevél

Vizslár Irén

kultúr munkabizottságának vezetője lett.

1985-ben lépett az MSZMP tagjainak sorába. Munkatársai, barátai szeretik és tisztelik. Gazdasági munkájával elégedettek és igyekeznek továbbképezni magát. Jelenleg éppen tanulmányait fejezi be a Zrínyi Miklós Szakközépiskolában.

Munkája eredményeképp tavaly Vezérigazgatói dicséretben részesült. Előző évben pedig az üzem-i Dicsérő oklevélét kapta, mellyel kiemelkedő politikai munkáját jutalmazták. Szereti a közösséget.

A munkai felvételi csoportnál dolgozik nyilvántartóként. Keményen kiveszi részét a közösségi munkából. Szinte minden rendezvényen jelen van. Az ilyen emberre mondják: rá mindig lehet számítani.

Gazdasági és társadalmi munkája mellett jutott ideje a kikapcsolódásra. Három éven keresztül tagja volt a vállalati női focicsapatnak, amit igazán szívvel-lélekkel csinált.

Ezek után már érthető, hogy eddigi tevékenységének jutalma a KISZ KB Dicsérő oklevél.

Lengyeltóti András

Főbizalmiak továbbképzése Balatonfüreden

A vállalati szakszervezeti bizottság május végén továbbképzést szervezett a főbizalmiak számára, Balatonfüreden. Milyen tapasztalatokat, milyen új ismereteket szereztek a háromnapos program során a résztvevők, s miként tudják majd az ott hallottakat a mozgalmi munka során kamatoztatni? Erről kérdeztük Cs. Tóth Ferencet, a III. sz. bányászati geofizikus technikusát.

— Amióta főbizalmi vagyok, ez az első alkalom, hogy vállalati szintű továbbképzést szerveztek — mondja. — Korábban csak üzemi szintű „fejtagítókon” vettem részt, amelyek kétségtelenül nagyon hasznosak voltak, de azt hiszem jelentőségükben nemigen mérhetők a mostanihoz. Egyrészt azért, mert a rendkívül zsúfolt program során igen sok kiváló előadást hallgathattunk meg, más-

részt jó alkalom volt arra, hogy beszéljünk, vitatkozzunk, kicseréljük tapasztalatainkat a társüzemek főbizalmijaival is.

— Igen nagy hatást tett rám Matlák Józsefnek, a SZOT főmunkatársának az előadása, aki elsősorban a szociálpolitika időszerű kérdéseivel foglalkozott. Elemmezve az ország gazdasági helyzetét, azt kritikusan értékelte és arra hívta fel a figyelmet, hogy ha a jelenlegi helyzet nem sikerül változtatni, akkor az eddiginél is komolyabb gondokkal kell majd szembenéznünk, ez pedig a szociálpolitikára is kihat.

Schalkhammer Antal, a BDSZ titkára mélyreható elemző előadást tartott a szénbányászat és az uránipar helyzetéről, jövőjéről, az ország energia helyzetéről, de kiemelhetném Szóke Attilánékat, az SZMT tit-

Politikai vetélkedő '87

Képünkön a vetélkedő fiatalok. Baloldalt a 2. helyezett IV. sz. bányászati Csöndör László felvétele

A KISZ MÉV Bizottsága mellett működő PKMB az 1986/87-es politikai képzési év zárásaként vetélkedőt rendezett a vállalat ifjúkommunistái részére május 14-én.

A vetélkedőn az üzemet 14 háromfős csapat képviselte. A csapatok felkészültségét erősen próbára tette a hat feladat. Az

első hónapok kül- és belpolitikai eseményeire vonatkozó írásos feladatokon túlmúlően komoly fejlődést okozott a versenyzőknek az ifjúság a munkásmozgalommal kapcsolatos mozaikszavak jelentésének a megjelölésére. Könnyebb feladat volt a politikai kérdésre adható válaszokat, hanem

komolyan véve a vetélkedést, végigjárták a fordulót. Az első és a második helyezett között igen szorosan alakult a verseny, a zsűrinek nem volt könnyű feladata a szóbeli kérdésekre adott válaszok differenciálásában, a pontszámok megállapításában.

Az első hónapok kül- és belpolitikai eseményeire vonatkozó írásos feladatokon túlmúlően komoly fejlődést okozott a versenyzőknek az ifjúság a munkásmozgalommal kapcsolatos mozaikszavak jelentésének a megjelölésére. Könnyebb feladat volt a politikai kérdésre adható válaszokat, hanem

ról vagy a mozgalmi dalok címeinek, szerzőinek a megnevezése.

A jó hangulatú, pergő ritmusú vetélkedőn példásra vizsgáltak a helyezéstől függetlenül a versenyző csapatok, a rendezőség pedig a jól szervezett, precíz, gyors munkából.

Eredmények: 1. III. sz. bányászati II-es csapata Franyó József vezetésével (66 pont); 2. IV. sz. bányászati III-as körlet csapata, Glück Tibor vezetésével (65 pont), 3. II. sz. bányászati II-es csapata, Csölle László vezetésével (55 pont).

Mikolics Zoltán

Munkásörök Kisvaszaron

Az éves kiképzési terveknek megfelelően május 7–10. között került sor a vállalatnál működő munkásörök részére a Kisvaszaron lévő kiképző központban.

Az egyik résztvevővel, Földes Józseffel, beszélgettünk a kiképzésen szerzett benyomásairól.

— Mi volt a célja a kiképzésnek?

— A gyakorlaton több feladatot hajtottunk végre. Egyéni és rajkötetekben végrehajtott lövészet, alaki kiképzés, blokkrozás, felderítés volt a kiképzés gyakorlati része és ezt egészítette ki az elméleti képzés.

— Milyen a benyomása, hogyan sikerült a feladatokat végrehajtani?

— Annak ellenére, hogy az

előző évekhez képest az állóképességünk megmérettetésére megnevelkedett, nehezebb, bonyolultabb feladatokat kellett végrehajtani, úgy érzem sikeres volt a gyakorlat, igazolja ezt Krivicz Gyula egészségparancsnok dicsérete is. A gyakorlatot egyébként meglátogatta Kovács István, a vállalat pártbizottságának titkára és Varga Jenő, a pártbizottság munkatársa is.

— Milyen volt a hangulat?

— Azt mondhatom, hogy jó volt, a részvétel kiváló volt, hiszen csak azok maradtak távol, akik táppénzen voltak. A korábbi évekhez képest javultak a körülmények is. Erre az évre elkészült a rendes lakóépület, hideg-meleg vízzel ellátott fürdővel. Megszűnt a korábbi évek sátoros, fűrdővíz nélküli időszaka és az étkezés színvonala is számottevően javult.

A napi egyéni és rajértékelésen túl, átfogó értékelés még nem volt, de úgy gondolom, eredményes gyakorlat volt.

Weszl László

Az ünnepi könyvhét kiadványaiból

MOLDOVA GYÖRGY: ARNYÉK AZ ÉGEN — elbeszélések

A kötet öt különböző színvonalú és műfajú írást tartalmaz. Megírásuk időpontja is meglehetősen távol esik egymástól. A címadó kisregény a legjobb Moldova-írások közé sorolható. A két remeklése kedvéért a kötet minden olvasónak ajánlható.

KARINTHY FRIGYES: GYERMEKKORI NAPLÓK

Karinty Frigyes az egyik legtöbbet olvasott magyar írók egyike. Az ünnepi könyvhétre a Helikon Kiadó egy kevésbé ismert művel örvendeztetni meg az olvasót. Ezek a kis írások eredeti módon adják vissza az ifjú kibontakozó tehetségét, személyiségét.

Trinn Ágota

KISZ-vezető továbbképzés Magyarhertelenden

A IV. sz. bányászati KISZ-bizottsága évek óta szervez az üzemen működő KISZ-alapszervezetek vezetőségére részleternapi továbbképzést. A hagyományosan Magyarhertelenden rendezett továbbképzésen május 8–10. között került sor. A házi vezetőképzés kitűzött célja az volt, hogy a legutóbbi választások során a vezetőségekbe bekerült fiatalok részére hasznos ismereteket adjon a konkrét feladatok elvégzésére és nem utolsósorban cél volt az is, hogy a közbeiktatott kötetlen program során a fiatalok baráti kapcsolatokat is kialakítsanak egymással.

Ajándék délutántól vasárnap estig tartó rendezvényen az üzem gazdasági és társadalmi vezetése képviselőiben megjelent Horváth Kálmán főmérnök, Soltys László, az üzemi pártbizottság titkára és Adrián De-

sző, a szakszervezeti bizottság képviselőiben. Ők péntek délután fórumot tartottak aktuális, az üzem életét érintő kérdésekről.

Szombaton este került sor a hagyományos, több százéves múltra visszatekintő és a IV. sz. bányászati által is jó néhány éve fellelített bányász szakestélyre.

A vasárnapi programban munkabizottsági értekezletek, megbeszélések, illetve értékelés szerepeltek. A hivatalos munkajellegű program között lehetőség adódott sportolásra is. A szellem táplálása mellett a test sem mellékes. Klobucsár József mesterszakács — volt IV. sz. bányászati dolgozó — gondoskodott a gyomrok karbantartásáról.

W. L.

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felölös szerkesztő: Kisdaróczi János

Szerkesztő: Ragoncsa János

Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-851 Vállalati telefon: 33-53

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felölös kiadó: Dr. Jádi János

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.

Felölös vezető: Spérczel János

Megjelenik kéthetenként Elölízetési díj egy évre: 55,20 Ft

Elölízethető: a szakszervezeti bizalmiaknál Ny-623-4

A 10-es ma is jó csapat

A csapat biztosítás közben. A képen balról jobbra: Dajnoki János csapatvezető vágja, Terjék József vágja látható.

A csapaton — mostani találkozásunkat megelőzően — 1985 januárjában járunk utoljára. Akkor, az előző év végén történt halálos balesetről beszélgettünk a csapat tagjaival. Most arról kérdeztük a csapatvezetőt, hogy mi változott körükben az eltelt két év alatt.

— Először is az — meséli Dajnoki János csapatvezető —, hogy az elmúlt év júniusában a II. sz. bányüzemből az V. sz. bányüzembe kerültünk. Értelemszerűen az új bánya, új körletvezetést is jelentett. Az eltelt idő alatt változás az is, hogy csapatvezetőnk, János Józsefet rehabilitálták.

— A szellemi irányító — veszi át a szót Terjék József vágja — már a korábbiakban is, különösen János József betegsége alatt Dajnoki János volt. Ez évben aztán úgy döntött a brigád, hogy hivatalosan is őt választjuk meg csapatvezetőnek.

— A 10-es fénykora Kovács Imre csapatvezető idejére esik. Az ő tanítványának tartja magát? — kérdeztük a csapatvezetőt.

— Igen, de hozzá tennem, hogy Gyenge Sándor tanítványa is. Őt is Imrével együtt nagyszerű bányásznak tartom a mai napig. Kovács Imrével azt nagyon megtanultam, hogy a bányában olyan nincs, hogy nincs. Itt a csapaton én is mindig ezt mondom a fiúknak, ha mellbeszélésbe kezdenek.

— Meghatározó-e eddigi életében a 10-es csapat?

— Igen is meg nem is. Csak annyira, amennyire igaz lehet az is, hogy a magas kereset miatt maradtam bányász. Ezt azért mondom, mert nem csupán azért lettem és maradtam a bányában.

— Szigorú embernek tartja magát?

— Nem mondanám ezt — válaszol a csapatvezető helyett Terjék József — azt viszont igen, hogy megfontolt és előrelátó. Önmagának sem enged meg olyant, amit jóelőtte másnak már megtiltott.

— Az igaz — mondja most már a csapatvezető —, hogy nem szoktam az érzéseimre hagyatkozni, de az is, hogy amit komolyan gondolok, azt ki is mondom.

— Szókimondása hozott tulajdonsága, vagy a régi 10-esen felvett szokása?

Bogdán Jenő vágja kopogózás közben.

Berényi Tamás felvétele

Jó húsz perce már, hogy a koromsötét vágatban a

Már felsőtagozatos nagyfiú voltam, amikor haverjaim legnagyobb meglepedésére és a trafikos néni elképedésére nem a szokásos savanyú cukorkáért, hanem öt szál cigarettáért tértem be az apró kis üzletbe. Nem tudom már pontosan, hogy mennyibe került, de, hogy a kétforintosomból még adott is vissza a néni, arra tisztán emlékszem.

Persze nagyot változott a világ azóta. Nemrégiben szem- és fültanúja voltam annak, hogy az egyik bányüzemünk valahányadik szintjén a KBF felügyelője egy ötszáz forintos csekket adott öt szál Sopianae-ért. A cigaretta a kárvallott zsebéből került elő, a csekkről meg annyit, hogy jogos tulajdonosának bércédulá-

Kibirnánk

ján, a levonások között jelenik meg újra.

Bár egy ilyen pénzbüntetés után azt hiszem egy jól kereső vágja is egy ideig a fogát szívja, nem hiszem, hogy emiatt egy igazán erős dohányos lemondana káros szenvedélyéről.

A fent említett KBF felügyelő elborzadva mesélte, hogy egy alkalommal egy tizlétrás feltörésen éppen lelélel igyekeztek, amikor valahol félúton találkoztak egy illetővel, akinek ott füstöt a cigaretta a szájában.

Nem kérdeztem, hogy hány forintos csekket írt neki, de annak ellenére, hogy (sajnos) erős dohányos vagyok — a dolgot magam

elő képzelve én is elborzadtam. Ott aztán lehet tudni! De gyanítom csak az...

Tudvalevő, hogy a bányahatóság nem első sorban azért tiltja nálunk a dohányzást, mert az neki jó, vagy mert tüzet okozhat. Sokkal inkább azért, mert uránbányában fokozottan káros az egészségre.

És ezt igazolja az élet, sőt... a halál is. Sajnos az elmúlt évek családi tragédiái, az élők közül oly hirtelen távozó munkatársaink sora — nem könnyű kimondani —, de a fenti állítást igazolják.

Talán azért is akartak a III. sz. bányüzemben olyan drákói rendszabályt hozni,

hogy akinél a bányában ismétlenül cigarettát találnak, vagy dohányzáson érik, azt elbocsátják.

Szívem mélyén megértem, sőt — ellentétben sokakkal — ezt a fajta szigort sem tartanám túlzottnak. De nem ez az igazi megoldás!

Úgy volna jó, ha mi, dohányosok rendeznénk ezt a dolgot. Való igaz, a dohányzás magánügy, főleg, ha az ember annak tudatában teszi, hogy esetleg tüdőrákot is kaphat. De ha ezzel másokat is veszélyeztetünk, akkor közügyről van szó.

És tegyük a kezünket a szívünkre. Ha a bányászmeink sújtólég-veszélyesek volnának, ugyan ki venné a bátorságot, hogy ott lent rágyújtson akár csak néhány slukk erejéig is. Kibirnánk? N. G.

Hétfő reggel szerettem volna felkeresni a Szolgáltató üzem föld alatti szállítási Kándó Kálmán szocialista brigádot, de telefonon közölték velem, hogy aznap nem dolgozik a csoport.

— Megbeszélték, hogy egységesen meghosszabbítják egy nappal a hétvégét? — kérdeztem másnap a brigádvezetőtől.

— Nem — mosolygott Bolvári György. — A folyamatos karbantartás és javítás szükségessé tette, hogy havonta két szombat — mikor a gépek jó része áll — bejövünk dolgozni. A hétfői napot kapjuk érte cserébe.

— A brigád egyidős az üzemegységgel. Gondolom huszonkét évvel ezelőtt nem volt ilyen megállapodás.

— Az akkori értermelés a szállítóberendezések száma és kihasználtsága, no meg a műszaki színvonal ma már történelemnek számít — vélekedik Máté József megbízott művezető, aki néhány hónapja még maga is részese volt a brigádeletnek.

— Azon felül, hogy biztosítottuk a gépek állandó üzemképességét, végeztünk olyan munkákat is, melyek a műszaki színvonal emelését, a jövő megalapozását célozzák — mondta ismét a brigádvezető.

Túl a második X-en

Egy korábbi években készült kép a Kándó Kálmán szocialista brigádról.

Archív felvétel

S, hogy a felsorolás tartalmazza a legfontosabbakat, segítségül hívta a brigádnaplót.

— Lecseréltünk öt bunkert, s ezzel lehetővé vált a nagyméretű kövek szállítása. Ezeket addig egyenként szét kellett törni ahhoz, hogy szállítani lehessen. A körbuktatók kezelőpultjait átalakítottuk, a korszerűtlen vágányzárakat lecseréltük. A tárószinti vágatszakaszokba légajtókat

építettünk, melyeket a folyamatos csilleszállítás érdekében távvezérléssel működtetnek. Az E 6 típusú bányamozdonyokat felváltottuk E 5 típusúra. Ezek egyenként 100 megrakott csillét tudnak húzni. A gazdaságtalan berendezéseket folyamatosan lecseréljük, új, energiatakrékos gépegyeségekre. A bontásból visszamaradó, még használható alkatrészeket újra beépítjük. Az igaz, hogy

pluszmunkával jár — felújítás, tisztítás —, de jelentősen csökkentjük az anyagköltséget.

— A korszerűsítés természetes velejárója a szakmai továbbképzés. Szívesen vesszük kezükbe a tankönyvet, vagy noszogatni kell a fiúkat?

— Többen rendelkeznek érettségivel, technikai végzettséggel, illetve kettős szakmával. Az üzem maximálisan támogatja a továbbtanulást. Jelenleg három járnak középiskolába.

— Munkavégzésük során ki vannak téve az időjárás viszontagságainak. A régiük már hozzászoktak, de hogyan viselik mindezt az újfelépítések?

— A munkakörülményeket még csak elviselnék — vette át a szót egy fiatalember, Traubert Tamás —, csak sajnos a fizetést keveslik és ezért átpártolnak a bányászokhoz. Mi, akik itt ragadtunk, beletörődünk, mert jó a közösség. Nem bántuk meg.

— Milyen rendezvényekkel, programokkal színesítik a hétköznapokat?

— Hogy „ne felejtsünk el dolgozni” segítünk egymásnak az építkezésnél. Kevés szakipari munkát kell bérbe adni, hisz a brigádban szinte valamennyi szakma képviselteti magát. Ezen kívül, ha kell, költöztetünk, névadó ünnepséget szervezünk. A családi összejövetelek, illetve az évi egy-szeri kirándulás elmaradhatatlanok — tette teljesé a róluk alkotott képet a brigádvezető.

Nógrádi Gábor

Helstáb Judit

Egyet akarok

talpfákat számolom, amikor egy távolból közeledő bányászlámpa fényugara az arcomba vág.

Máté Imre aknász — a lámpa tulajdonosa — enyhe szájjal a hangjában vigasztal, amikor megtudja, hogy a 2-es csapatra igyekszem: — Innen már nincs is olyan nagy meszsze.

Később fúrások mellett halad el az utam, majd látom, mozdony közelít lassan, szinte kinlódva vonatja maga után a teli csilléket, vagy ötven darabot.

Itt a III. sz. bányüzem 14. szintjén jó messzire az aknától, szinte harapni lehet a meleg levegőt. Bent a vágat végén két rakodógép dübörög szüntelen, kicsit hátrább a nyolcas váltó előtt Marics László és Baumgartner Sándor segédvágatok vannak a teli csillékre, hogy aztán a helyükre üreset tolganak.

Még tíz óra sincs, de már az összes anyagot kiszállították. Vajda Tibor szak-

vezető Dákai Lászlót a mozdonyért küldi:

— Hozhatjátok a rondót... És hozzatok két légcsontrát is. Be kell hosszabbítani.

Bemérik az irányt, a szintet és amíg a fúrókocsi megérkezik van egy-két percünk a beszélgetésre.

— Még ötszáz métert hajtunk a lyukasztásig — magyarázza a szakvezető. — Pedig így is elég messze vagyunk az aknától, ma is nyolc óra volt már, mire elkezdhetjük a szállítást.

— Akkor nyilván minden percet ki kell használniuk.

— Igen, elég kemény a közet és a fúrás még a Minirondóval is eltart legalább két órát. De a munkaidő kiesést, amit a nagy távolság okoz, most már felszámítják. Tízszázalékos bérszorítót kapunk rá.

— Úgy hallom, a teljesítményükkel nem kell szerénykedniük.

— Nagyon ritkán fordul elő, hogy valamelyik szak-

Az Apáczai Csere János Nevelési Központban

Kertváros lakóinak 61,2 százaléka fizikai munkás, közöttük sok a bányász. A vállalat művelődési bizottsága a lakóterületen élő bányászok művelődési szokásait és a nevelési központ tevékenységét tanulmányozta legutóbbi ülésén. Az intézmény jónéhány dologban eltér vagy kénytelen volt eltérni az eredeti tervektől. Ma is jellemző rá a zsúfoltság. A 2500 tanuló befogadására készült oktatási intézményben jelenleg 4300-an tanulnak. Nehezebb itt dolgozni a pedagógusoknak is, mint egy hagyományos iskolában. A hetvenes évek viszonylagos gazdasági jólétében épült intézmény eredeti terve az volt, hogy a szolgáltatások többsége ingyenes legyen. Ma ez már nem lehetséges. A gyermekrendezvények mindig támogatottak, de itt is drágultak a belépőjegyek, a szolgáltatások árai.

Rendszeresen végeznek közvéleménykutatást, felméréseket és úgy tapasztal-

ják, az itt élők egyre jobban kezdik elfogadni törekvéseiket. Kertvárosban lakó dolgozóink közel fele úgy nyilatkozott, hogy nem ismeri, vagy csak felületesen ismeri a központ tevékenységét és javasolták a vállalatokkal való jobb együttműködést.

Több olyan programot kérnek, melyet gyerekekkel együtt lehet látogatni. A rendszeres látogatók úgy nyilatkoztak, hogy sokan vannak még, akik nem ismerik az intézmény adta lehetőségeket, vagy nem használják ki azokat.

Hiányolják a rendszeres színházi előadásokat is. A legnépszerűbb a közösségi televízió, mely 18 ezer lakásba jutattja eladásait.

A megkérdezettek és családtagjaik 90 százaléka rendszeresen nézője a műsoroknak.

A legtöbb javaslat is itt hangzott el: legyenek rendszeres tájékoztató műsorok a városrész fejlesztésével,

gondjaival, problémáival kapcsolatosan. Több kritikai jellegű dokumentumfilmet, aktuális kulturális ajánlóműsorokat, videoprogramokat, nagyobb terjedelmű sportriportokat, tudományos ismeretterjesztő filmeket kérnek.

A hétfői szünnap miatt nagy az igény a szórakoztató kalandfilmek, vagy egy-egy sikeres rendező filmjei iránt. A nevelési központ egész irányítási szisztémáját az ott dolgozók kísérletezték ki. Jogi garanciáik megvannak az önállóságra, mely lehetőséget ad a 60 ezer fős városrész kulturális igényeinek kielégítésére, szeretnék felhasználni.

Megkérdezett dolgozóink 50 százaléka időhiány, másodállás, mellékfoglalkozás, a megélhetés biztosítására, fizetéskiegészítésre hivatkozva ritkán, vagy egyáltalán nem tudja látogatni a nevelési központ intézményeit.

dr. Roisz Andrásné

„Önök nálunk hitele van!”

Új színben pompázik a város egyik bevásárlóközpontja, a Konzum Áruház. Az eddigi zsúfoltság és — némely osztályon tapasztalható — áttekinthetlenség helyett mostantól kellemes, esztétikus környezetben vásárolhatunk.

Arra a kérdésünkre, hogy mi készítette a szövetkezetet a bővítésre és átrendezésre, *Agel Odón* kereskedelmi igazgató válaszolt.

— Az áruház fennállásának 11 éve alatt a vásárlóközönség megismerte és megszerette a Konzumot. Ennek szerencsés velejárója a nagyszámú forgalom, amihez hozzájárulnak a határainkon túlról érkező turisták is. A különböző árufeladások elrendezése mindegyik változtatást igényelt. A polcfelületek nagysága nem volt megfelelő, ezért nem is lehetett áttekinthető a választékot, s a közlekedés sem volt zavartalan.

A másik ok, ami kényesített minket, az a környezet bolthálózat újjászülése — gondolok itt a Tünde Divatházra. S, hogy ne maradjunk lépéshátrányban, egyéves előkészítés után, május 25-én megnyitottuk a mintegy 400 négyzetméterrel bővült I. és II. emeletet. A nyitásra sok-sok új árut szerettünk be. Mindkét emeleten növeltük a pénztárhelyek számát, melyeket a forgalomtól függetlenül üzemeltetünk.

— *Hazai viszonylatban szokatlan az eladótér ilyen fajta elrendezése és a berendezések sem a szokványosak. Ki volt mindennek a szülőatyja?*

— Horst Bulling, stuttgarti bolti belső tervező. A tervezéstől az összeszerelésig minden az ő munkája, illetve az ő irányítása alatt történt. Reméljük, nemcsak mi vagyunk elégedettek a kivitelező munkájával, hanem a vásárlóknak is megnyeri tetszését az áruház mostani képe.

A 20 millió forint értékű beruházás várhatóan hat év alatt térül meg.

Helstáb

A nagycsaládosok támogatása

Anyu! Írjunk a gólyának, hogy...

— Én sok-sok gyereket szeretnék, hogy jókat tudjanak játszani. Nekem nincs festvérem. Ha rossz idő van és nem tudok lemenni az udvarra, olyankor nincs kivel játszom. Az anyukém nem mindig érnek rá — mondta Rita, a szomszéd kislány, aki csak ötéves, de már tervezgeti a családi életet. Ő még nem tudja mennyi gond, anyagi áldozattal jár a gyermekváltás. Mire felnő, lehet, hogy feladja gyermekkori álmait?

Sok nő, anya a maximumot szeretné megadni gyermekének, ezért legfőképpen két utódot hoz világra. Minden tiszteletet és támogatást megérdemelnének azok a családok, akik nem az anyagi javakat mérlesek, hanem boldog, vidám családi légkörben szeretnének élni. Ennek nélkülözhetetlen feltétele a harmonikus házasság. Hogy a férj éppúgy kivegye részét a gyermeknevelésből és a házi munkából, mint a család melegét biztosító anya. Az anyagi boldogulásukba — tisztelet, köszönet és elismerés címén — különböző módon nyújt segítséget az állam, valamint a munkahely.

A Szolgáltató üzemben jelenleg 24 olyan család, illetve 6 csonka család van, akiket rendszeresen részesít segélyben a szakszervezet. A juttatások és kedvezmények formáiról kérdeztük *Privárics Sándorné* nőbiztosági felelőst.

— Ha a gyermek gondozásban nem is tudunk segíteni, de pénzrel könnyítünk a sokgyermekes családokon és a gyermekeiket egyedül nevelő szülőknél. Tavalyi keretünk erre a célra 29 ezer forint volt. Ezzel az összeggel úgy kellett gazdálkodnunk, hogy minden érintett dolgozó részese legyen belőle és akkor, amikor leginkább kell. Gondolok itt elsősorban az iskolakezdésre, ami még egy gyermek esetében sem kevés kiadás. Vállalati kezdeményezés az ingyenes, il-

letve kedvezményes gyermeküdültetés Balatonmáriafürdön, Leányfalun és Magyarhertelenden. A lehetőségek sajnos szűkre szabottak, de próbáljuk igazságosan elosztani a férőhelyeket. A balatoni kétéhetes tábor általában a tízgyermekes Márkus család veszi igénybe. Őket nemcsak az üzem, hanem a vszb is segítyezi, a háromgyermekes családnak a harmadik gyerek üdültetési díját — ha vállalati üdülőbe kapnak beutalót — a vszb fizeti. A bányász alapítványból ez évtől lehetőség nyílik az üzemi balesetben elhunytak hozzátartozóinak bizonyos összeg juttatására. Reméljük, ezt nem kell egy családnak sem igénybevenni.

A közvélemény örömmel fogadta a MÁV kezdeményezését — a nagycsaládosok és 26 év alattiak kedvezményes utaztatását.

A családlátogatások alkalmával kicsit irigykedve nézem az anyukákat, milyen örömmel és türelemmel bánnak a — néha hangoskodó, de imádni való — csemetéikkel.

H. J.

Orvosló füvek és gyökerek

A néhány éve elhunyt Baranyai Aurél gyógyszerész mesze földön neves ismerője volt a természet és vadon élő gyógynövényeknek. Nemcsak ismerője, hanem lelkes propagálója volt, hogy melyiket milyen betegség ellen lehet használni. Maga is gyűjtője volt a hasznos gyógyító fákknak, fűveknek, ezek leveleinek, virágainak, gyökereinek. De szívesen meghallgatta, lejegyezte, majd az egyes növényekben lévő hatóanyagokat megvizsgálta és elemezte. Így adta közre az alább lejegyzetteket, melyeket mindenképp a bányászoknak ajánlott. Az „elgazdítás” kilenc gyógynövényi említ meg:

1. Orbáncfű: gyulladáscsökkentő, epe, vese és légzőszervi panaszokra.
2. Apróborjók: fertőző betegségek kivédésére, emésztési zavarokra.
3. Martilapu: tüdőasztma ellen, köptető és bevonóanyag, a szilikózis kezdeti időszakában.
4. Citromfű: görcsoldó, há-

Vendégünk volt Déry János

1987. május 21-én a vállalati PKMB politikai képzési évet záró vállalati szintű politikai Fórumot szervezett. A Fórumon Déry János, az MTV munkatársa aktuális kül- és belpolitikai kérdésekről tartott előadást a mintegy 60 fő részére. Csöndör László felvétele

Gyökerek

Aligha lehet egy kereskedő számára nagyobb öröm — főleg ha még hivatástudattal is bír —, hogy a vásárló elégedetten távozik és legközelebb is azzal a tudattal lépi át a bolt ajtaját, itt mindent megkapott, ezentúl is majd ide tér be, ha erre vagy arra szüksége van.

Sok helyütt nem is keveset áldoznak azért, hogy a betérő idegent jó vevővé, potenciális vásárlóvá tegyék. Erre szolgál a számtalan kedvezményes akció és az a kereskedői mentalitás, hogy azt adjuk a vevőnek, amiért betért hozzánk és ne valami mást. Épp ezért döböntem meg a minap, mikor hitvesem — aki mellesleg a kereskedelem dolgozik — holt sápadtan és feldúlva érkezett haza a vásárlásból.

Tudtam, hogy a Veress Endre utcai zöldségesbe ment, mert sárgarépat akart venni a húsvésbe. Az akciójára azonban nem járt sikerrel és ebben az az átkozott makacssága játszott szerepet.

Amikor ugyanis három szál sárgarépat kért, a boltvezető közölte velem, csak akkor ad, ha petrezselyem gyökeret is visz, ugyanis ő tegnap reggel csupán tíz kiló répát kapott és harminc kiló gyökér jött hozzá.

Ez a fajta „árukapcsolás”

nem nyerte meg a feleségem tetszését, így aztán — mivel a boltos hajthatatlan volt — fogta magát és távozott.

— Miért nem kérted a Vásárlók könyvét, vagy miért nem játszottad el a külföldit, mondjuk a Sógumból a hollandi-angol kormányost. Háj! Jamasati tanaga! csak ennyit kellett volna kiáltanod és jó erősen rámutatnod a sárgaréparára. Biztos adott volna.

— Erre nem is gondoltam — válaszolta megtörtén. — De képzeld el, mi lenne, ha inget csak az vehetne nálunk, aki nyakkendő is vásárol. Mit szólna a kedves vevő? Megértené, hogy sok van a raktáron?

Hirtelen felrémlt bennem, amint betérek egy trafikba, otthon felejtettem az öngyújtómat — rá szeretnék gyújtani és egy doboz gyufát kérek. A trafikos barságságosan végighallgat, aztán mosolyogva közli, ad ő gyufát, ha pipadohányt is veszek. Ugyanis tele vele a raktár, gyufát pedig már két hete nem kapott.

Fekszem a műtőasztalon, s arra várok, hogy kioperálják az epeköveimet. Az orvos fölém hajol és biztatólag kacsint. „Ebből vakbélműtét lesz, az ugyanis már régen nem csináltam és félek, hogy kijövök a gyakorlatból.”

Az agytekervényeimben lumbágótt ébredtő gondolatok csak a piacon sikerült szabadulnom. Az idős néni ugyanis, akinél a három szál sárgarépat vettem, annyit mondott: Itt van lekem, tessék válogatni! Vagyis ki tudja miért, nem szabott feltételeket. Pedig én csak egy egyszerű vásárló voltam és neki volt még ribizlilekvárja is. Legalább öt üveggel...

Noárádi

Művelődünk, szórakozunk

A Ságvári Andre Művelődési Ház júniusi programjából

17-én 12.00 órákor: Neckarhauseni Városi Zenel Egyesület Fűvőzenekarának (NSZK) tagadása a Ságvári Andre Művelődési Házban.

18-án 8.00 órákor: A vendégzenekar kirándulása Harkányba; 18.00 órákor: a vendégzenekar hangversenye a harkányi szabadtéri színpadon.

19-én 19.00 órákor: A vendégzenekar és a MEV koncert-fűvőzenekarának közös hangversenye a Ságvári Andre Művelődési Házban.

20-án 17.00 órákor: A vendégzenekar zenés búcsúztatása a Ságvári Andre Művelődési Házban.

Ságvári Mozi

16-án: A Tuareg bosszúja.
22-én: Házibuli.
23-án: Csók, Anyu!
29-én: Hátsó ablak.
30-án: Távol Afrikától.
Az előadások 16.00 és 18.00 órákor kezdődnek. A mozifeladások június 15-től szeptember 6-ig hétfől és keddi napokon lesznek!

Az Apáczai Csere János Nevelési Központ júniusi programjából

15-én ANK-mozi: A Tuareg bosszúja (olasz film).

16-án 15.00, 16.30 és 18.30 órákor: Videoprogram az aulában.

18-án 18.00 órákor: Discó.

20-án 9.00–17.00 óráig: „Vakáció-akció '87” — játékos sportnap a sportkombinátban.

21-én ANK-mozi: A Sárkány útja (honkongi film).

22-én ANK-mozi: Csók, Anyu! (magyar film).

22–29-ig: Társadalomismereti tábor. Az Apáczai Nevelési Központ Művelődési Háza társadalomismereti táborát szervez felsőtagozatos tanulóik részére Kisvaszaron.

23-án 15.00, 16.30 és 18.30 órákor: Videoprogram az aulában.

23-én 18.00 órákor: Discó.

27-én 17.00 órákor: Kertvárosi Egyedülélők Baráti Körének zárófoglalkozása.

29-én ANK-mozi: Silveradó (amerikai film).

29-én ANK-mozi: Távol Afrikától I.–II. (amerikai film).

29–július 3-ig: Táncszínház Találkozó. A többnapos rendezvény végére a Fellbachból érkező „Színház a gimnáziumban” elnevezésű társulat.

A mozifeladások kezdete: vasárnap 15.00, 17.00 és 19.00 óra, hétfőn 16.00, 18.00 és 20.00 óra.

Hírek

A IV. sz. bányász III. körletének és a gépészet KISZ-állapítványát, a Szakszervezeti Ifjúsági Tagozat Egységsszintű vezetésével közösen a KISZ-bizottság és a szakszervezeti bizottság támogatásával az elmúlt hónapban majális szervezett az üzem dolgozóinak részére. Az érdeklődőket két busz folyamatosan szállította a felvonulástól a helyszínre, a Malomvölgybe.

Kiss József

W. L.

Az újítások jelentős gazdasági eredményt hoznak (II.)

— Az Ércdúsító üzem egyik újítását a MINNOVA átvette. Mi ez az újítás és mi a lényege? Van-e még az üzem tarsolyában olyan újítás, amelyet más vállalatnál értékesíteni lehet?

— Ez a javaslat — válaszolta Hornyák Lőrinc, az EDÜ főmérnöke — kisebb mennyiségű poros anyagnak (nagyobb hőmérsékletű is) mechanikus úton ferdepályás zártcsőben történő szállítására alkalmas. Üzemünkben ezt a megoldást a végtermék szállítására

dolgozták ki az újítók, amit korábban híg légárammal végeztünk. Hasonló feladat merült fel a MINNOVA-nál is, ahol szintén poros és forró anyagot kell szállítani. Az pedig, hogy egy javaslat más vállalatnál értékesíthető-e, előre ritkán tudható. Az ilyen átvételek gondolata általában a szakemberek találkozásakor, beszélgetésekkor születik.

— Hogyan látja: a bevezetett újításokkal jól járnak-e? Beszélhetünk-e

arról, hogy az elfogadott újításokat mi hasznosítjuk, ugyanakkor lehet, hogy mások pontosan ennek megoldásán töprengenek? Röviden, az újítások értékesítése mennyiben üzlet?

— Az újítások adás-vétele vállalati jogkör. Ebből az üzemnek közvetlen eredménye nem származik. Esetleg közvetett előnye lehet az üzemnek, egy eladott újítás esetén akkor ha az alkalmazás gyártáshoz köti és azt nálunk meg-

rendelik. Az újítónak természetesen az iparjogvédelmi szabályzatnak megfelelően előnyös az eladott újítás. A kérdés másik oldalára úgy hiszem jó példa volt a MINNOVA gondjának megoldása üzemünkben hasznosított javaslattal.

— Mit tart jónak, illetve rossznak, fejleszthetőnek, kijavítandónak az üzem újító mozgalmában? Gondolok itt például arra, hogy az Ércdúsító üzemben volt a legalacsonyabb az utólag kiszámított díjkulcs.

— Üzemünk újító mozgalmában jónak tartom, hogy aktív újítógardánk van, akik gondolkodnak és gondolatukat le is írják. Az ügyintézés gyorsítója-ként kedvező a „sürgösségi” díjazás, amit szakvéleményezőinknek adunk a határidőre adott és jó szakvéleményezésért. Jónak tartom az újítási díj gyorsabb kifizetésében bevezetett vállalati gyakorlatot.

— Örökzöld feladatként látom a mozgalom javítá-

sára a javaslatok gyorsabb ügyintézését, bevezetését, kifizetését. Indokoltnak tartom a korábbi általánosabban alkalmazni — főleg az 5000 forint feletti díjaknál —, hogy a javaslattevővel meg kell beszélni újításának előzetes értékelését, hogy az esetleges túlzott elvárásokat, vitákat megelőzzük. Ami a díjkulcsokat illeti az EDÜ-ben: igen jelentős számban újítanak műszaki dolgozóink is, akiknél a munkaköri elvárás is szerepet kap a díjkulcs megállapításánál és az átlagot csökkenti — mondotta végezetül a főmérnök.

Veress Tamás

Egy újító vallomása

Szilágyi Géza az örökös újító.

Egyed Imre felvétele
A Szolgáltató üzem újítási versenyét 1986 II. félévében a villamos üzemegység nyerte. Szilágyi Géza elektronikai műszerész — megrögzött újítót — arról kérdeztük, hogyan szü-

letnek csoportjuknál az új ötletek, mennyire kollektív munka egy-egy újítás kidolgozása és mit céloznak meg ezekkel?

— Csoportunk munkája sokrétű és sajátos. A vállalat valamennyi területén megtalálhatók vagyunk, elektronikus gépek, berendezések karbantartásával, javításával, illetve fejlesztésével foglalkozunk. Ez olyan szeretőmunka, ahol bőven van lehetőség a célszerűsítésre, korszerűsítésre, egyszerűsítésre vagy „csupán” saját munkánk könnyítésére. Az utóbbinál maradván — több éves berendezésekben erőteljesebb az elhasználódás. Gyakran kell javítanunk, ami üzemelés közben lehetetlen. Ezért olyan célszámokat ötlünk ki, melyek segítségével üzemszünet nélkül tudjuk végezni munkánkat.

A hangjelző felsővezeték hiányára, a jelzőáramkör sinszakasz foglaltságára, a rugócsap aknazelző papírhengerhez és még sorolhatnám azokat az újításokat, melyeknek leginkább saját magunk vesszük hasznát a mindennapos munka során.

Egy apró javítás is órákat vesz igénybe, ha azt a bányában kell végezni. A nagy távolságok hátráltatják munkánkat.

— Újításaink közt vannak gazdasági hasznokhoz is. Egy új gép megtervezésekor, illetve kivitelezésekor kooperálunk gépészeti és villamos szakemberekkel. Jó példa erre a drótszövetfonó automata születése. A berendezés lelkét, az automatikát mi hoztuk létre. A lehetséges gép- és forgóalkatrészeket félvezetővel, logikával, illetve programszerekkel helyettesítettük.

— Jelenleg egy számítógépes fejlesztőrendszerrel dolgozunk, perifériákat készítenek és telepítünk. — A kutatólaborban beállított műhelyben szinte valamennyien hajlamosak vagyunk az újításra. Vannak egyéni munkák, de általában közösen gondolunk és alkotunk. Mondhatni inspiráljuk egymást, hogy a fizikai erőfeszítés mellett kutassuk a jobbat, keressük a korszerűbbet.

Helstáb Judit

A májusi szakadó esőben az UC-s Trabant, korát meghazudtoló fürgeséggel falta a kilométereket. Az esőverte országúton a kanyarokban meg-megcsúszott ugyan a szerkezet, de vagy a pilóta ügyességének, vagy a szerencsének köszönhetően mindig sikerült az egyenesbe visszaverődnie.

Vergődés ez a javából — gondolta a kocsi vezető férfi — hiszen csoda, hogy a tükröfényesre kopott gumik egyáltalán forogni képesek. Azután arra gondolt, hogy a következő fizetéskor már nem odázta tovább a négy köpeny vásárlását, ráadásul a műszaki vizsga is vésszen közeledik.

Igaz, erre gondolva kiverte a veríték, mert addigra a fékeket is meg kellene csináltatni. Aztán azon vigyorgott magában egy jóízűt, hogy most ebben a nagy esőben még jó is a hatástalan fékrendszer, hiszen egy hirtelen blokkolás számára az elhantalást je-

Blokkoló

lentené. Arra nem akart gondolni, amit felesége újabban egyre sűrűbben mondogatott. Azt, hogy ebbe a szekérbe már az udvarban állva is istenkísértés beülni. Így ő és a gyerekek, nagy ívből el is kerültek az autót.

Ok tudják — morfondírozott a férfi —, ha jobbnak a busz, a vonat, utazzanak csak azzal. Most is a nagyszülőkhöz mennek, ő itt a Trabanttal, ő pedig kényelmesen vonattal.

Mert, hogy neki az út kényelmetlen, azt be kellett látnia. A kocsi több helyütt most is becsordogál az eső. Zakója bal oldala már csurom víz, ráadásul a hideg kocsi egyre jobban gémberedtek el a csontjai.

Hohó, öreg harcos — gondolta magában a férfi — megint kifelé sodródsz. Ezzel egy kis gázt adott, de az alákormányzás gyorsra

sikerült. A jobb oldali ajtó nagy durranással csapódott ki, sűrűlva a kanyar ívébe épített acélkorlátot. A vezető abban a pillanatba a padlóba nyomta a fékpedált. Aztán feleszmélt. Minek? A kocsi szerencsésen gurult tovább a baloldali sávban. Senki sem jött, ott a Trabant ment csupán.

Semmiképpen nem akart az anyósékhöz később érkezni, mint a vonattal utazó család tagjai. Egy falun átérve tövig nyomta a gázpedált. Az úttesten hőmpolygó vizet két oldalt hatalmas lepelként terítették a kocsiszekrény köré a pályagumikká előlépett kerekek.

A vesztét is ezek okozták. A kanyar közeledtét még észlelte. Azt is érezte, hogy a kocsi jobbra csúszik, levágja a kanyart. Azt azonban nem tudta, most fordul vele szemben szabályosan egy monstrum, ugyancsak a kanyarba. A kanyar közepére oldalazva érkezett a Trabant, védekezőn maga előtt tolvá felvert vízlepel. Ekkor bődült be ugyancsak az ívből a kamion, a szivárvány minden színében. Olyan parányi volt a találkozás szöge, hogy egyik pilóta sem érezte, valamelyiküknek ez a nap jelenti a véget. A Trabantos csupán annyit észlelt, hogy elsötétült a feje fölött az égbolt kékje. A kamionos azt, valami irtóztatón recseg-ropog a kocsis alatt.

V. T.

A műszaki fejlesztés nem csak a műszakiak ügye

(Folytatás az 1. oldalról)

— Megemlíthető a gépészetben a gumipari tevékenységünk is, melynek egyes termékei vállalatunkon kívül is keresettek.

— Az üzem része a vállalati egésznek, amiből az következik, ha másutt, mindennél fejlesztenek, itt is kell. Ez természetesen fordítva is igaz. Napjainkban a műszaki fejlesztésnek mi a fő irányvonala az Ércdúsító üzemben?

— Üzemünkben most a gazdaságosságát növelő technológiai korszerűsítéseket kell fő feladatnak tekinteni. Ezzel összefüggésben törekedünk a gépészetben, energiagazdálkodásban és folyamatirányításban eredményt hozó, új megoldásokra. Mindezeket a rekonstrukció keretében kell realizálnunk, ezért ide kell koncentrálnunk erőnket a kutatókkal együtt. A VII. öt éves tervre kidolgoztuk a rekonstrukciós feladatokat, melyek megvalósítását megkezdjük. A terv főbb célkitűzései — a bányák mélyebb szintjeiről származó ércek tulajdonságaihoz jobban alkalmazkodó technológia kialakítása — a fentiekkel egyidőben korszerűbb, gazdaságosabb berendezések beépítése — a folyamatirányítás magasabb szintre emelése — a mun-

ka- és egészségvédelem, valamint a környezetvédelem fokozása.

— A kitűzött feladatok gyors és eredményes megvalósításához — hasonlóan, mint az üzem indulásakor — nem elegendő csak a fegyelmezett végrehajtás, hanem minden szinten öntevékeny, kezdeményező és felelős magatartás szükséges.

— A műszaki fejlesztés odataó szakemberek hiányában nem sokat ér. Ugyanakkor a műszakiak, a kutatók, ha nem érzik az ügy fontosságát, valószínűleg nem tesznek meg minden tőlük telhetőt azért, hogy továbbmódítsák a szerkezet. Ön is így látja ezt?

— Úgy gondolom, hogy mindezek mellett az eddigénél jobban kell ösztönöznünk műszaki dolgozóinkat, hogy a mindennapi termelési feladatok mellett — melyek önmagukban sem kicsik — és szabad idejükben szellemi kapacitásukat többet fordítsanak a műszaki fejlesztésre. Biztosítani kell, hogy a műszaki fejlesztés eredményéből az alkotók arányosan, jobban részesüljenek. Üzemünk technológiája sajátos, azt legjobban a benne dolgozók ismerik, ezért arra kell ösztönözni őket, hogy a speciális fejlesztésekre, ter-

vezésekre szabadidejükben vállalkozzanak.

— Úgy látjuk, hogy segíthetjük műszaki fejlesztő tevékenységünket irányító szervezetünk korszerűsítésével, karbantartásunk magasabb szintű szakosításával is. Szükséges a szakfordító hálózat szélesítése, de feltétlenül kívánatos a műszakiak nyelvismeretének bővítése is, melyet vállalati és üzemi szinten is ösztönzünk.

— Feltétlenül keresnünk kell a szocialista országok uránüzemeivel való elmélyültebb és eredményesebb együttműködés módjait is.

— Végül egy-két mondatban célszerű beszélni a mindezekből következő politikai feladatokról is. Mindezek előtt egyértelművé kell tenni, hogy a műszaki fejlesztés nem csak a műszakiak kizárólagos ügye, hanem az egész üzem jövőjét érintő, alapvető fontosságú ügy. Nagyon lényeges a felelősségvállalás tisztességének visszaállítása. Sokat kell tenni azért, hogy mindenki először saját feladatát végezze el, tegyen meg mindent a tartalékok feltárasára. Úgy látjuk, hogy a fentiek figyelembevételével feladatainkat eredményesen meg fogjuk tudni oldani — mondotta végezetül Róka Péter üzemigazgató.

V. T.

Videotanfolyam

A vállalat vezetősége az új technikában, a videózásban rejülő üzemi demokrácia erősítésének és szélesítésének a lehetőségét felismerve, tanfolyamot szervezett az üzemek által beiskolázott 23 főnek, május 18-23. között.

A tanfolyam házigazdája, a Kertvárosi Kábeltelevízió munkatársai és Papp Gábor műszaki vezető volt.

Két és fél napig elméleti oktatásban részesültek a heterogén összetételű hallgatók a Ságvári Endre Művelődési Ház politikai kabinetjében, akik közül sokan most láttak először videoberendezést.

Igy az elméleti oktatást az alapoktól kellett kezdeni, a televíziós képpel (a katód sugárcső működésével és felépítésével), míg eljutottak a videomagneton működéséhez. Ettől kezdve lett érdekes a téma a résztvevők számára. A

videofelvétel készítéséről és ezen belül a kamera kezeléséről, operátor műkáról szerethettek mélyebb ismereteket a jelenlevők.

Szerda déltől három és fél napig a Nevelési Központ tv-stúdiójában folytatódott a tanfolyam. Ez egy óriási élmény volt mindenki számára. Itt megismerkedhettek a hallgatók az ottani stúdió berendezésével, az ottani munkálatokkal, válgással, inzerálással, képkivágással, kameramozgásokkal és utóhangosítással. Ezután a 4-5 fős csoportok egy-egy operatőri segédlettel az általuk kijelölt témákban elkezdték a forgatást különböző helyszíne-

ken. Szombaton délelőtt mind az öt csoport elkészült a montázssal, s elkészültek a 3-5 perces filmek, melyeknek a témái a következők voltak: Bányászati Múzeum, magyarherlendí üdülő, ortú víztelep, városi környezetvédelmi séta, GEG (két humoros jelenet). Mind az öt elkészült film sikeres volt, célját elérte, külön rangsort nem kívánt állítani a tanfolyam vezetője. Majd elbúcsúzva, a tanultak hasznosítását kívánva a hallgatóknak, akiknek további szakmai tanácsadással szolgálnak a stúdió munkatársai, ha felkeresik őket.

Franyó József

V. T. Videotanfolyam a Ságváriban.

Csöndör László felvétele

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE

az év elejétől (1987. I—V. hónap)

VÁLLALAT:		ÉRCDUSÍTÓ ÜZEM:	
fémtermelés kg		vegyi feldolgozás t	
102,6%		104,9%	
118,9%			
99,9%			
126,8%			
BANYÁZEMEK:		II. III. IV.	
	százalékban		
nyersértermelés fkg	98,1	101,1	102
vágathajtás fm	121,4	115,1	120,7

Baráti sporttalálkozó

Elmélyülten a sakktabla felett.

Csöndör László felvétele

Május 16-án hagyomány-örző sporttalálkozóra került sor a MÉV—Szovjet nagykövetség dolgozói között. A több mint tízéves múltra visszatekintő sportkapcsolat ezúttal is jól szolgálta a két nép barátságának elmélyítését.

A szombati versenynapon először a sakkok és az asztalitenisz mértek össze tudásukat. A szellemi játékban a vendéglátó együttese bizonyult jobbnak, amely Sámuelék számára biztos győzelmet jelentett.

A férfi, női asztalitenisz csapatversenyben egyaránt hazai győzelem született. A férfiak, Ragoncsa vezényletével könnyed, tetszetős játékkal szerezték meg a győzelmet. A női találkozó Tukuráné irányításával szintén nagyarányú győzelem született (8:1). A mérkőzések befejezése után a kertvárosi ipari tanintézet tornatermében rendezték meg a férfi, női röplabda mérkőzéseket. Elsőnek a női csapatok léptek pályára. A játék első részében úgy tűnt, hogy a szovjet lányok győzelméhez nem férhet kétség, de fordulás után a hazaiak is alaposan rákapcsoltak, egyenlítés után következett a döntő játszma és végeredményben 2:1 arányban hazai siker született. A férfiak összecsapása már nem volt olyan szoros, mint az előző találkozó, de ennek ellenére igen élvezetes, jó színvonalú mérkőzést játszottak. Végül is a Steinmetz játéko-

saikkal megerősített hazai gárda szerezte meg a győzelmet (2:0).

A nagy érdeklődéssel várt labdarúgó-mérkőzést délután rendezték a PMSC újmecsekfaljai sporttelepén. A szép számú nézőközönség előtt a vendégek kezdtek jobban. Formás támadásokat vezettek a hazaiak kapuja ellen, amely a tizedik percben góllal végződött. A

Halasztják az országos döntőt? Ez történt Szegeden

Előzőleg rövid hírben közöltük, hogy a MÉV női csapat a Szegeden rendezett „Mozdulj”, a szocialista brigádmozgalmában résztvevők, s ügyességi versenyének területi döntőjén első helyet szerzett és egyben jogot az országos döntőn való részvételre. A 15 fős sportbrigád a kétnapos versenyen ügyességi, vízijátékokban mérte össze tudását a hazaiakkal. Ez megelégedést okozott, mert az előzetes kiírásban öt megye legjobb csapatai kaptak meghívást.

A verseny folyamán hamar eldőlt, hogy a szegedi csapat legyőzése nem jelent különösebb nehézséget lányaink számára. Az első napon rendezett ügyességi verseny számok befejezése után már egyértelmű volt a vendégek győzelme. A

félidő további részében is a szovjetek támadtak többször. Tíz perccel a mérkőzés befejezése előtt egy formás támadás után sikerült az egyenlítés, amely egyben a végeredményt is jelentette (1:1). Másnap a szovjet vendégek Siklós és Harkány nevezettségűivel ismerkedtek, majd a kora délutáni órákban visszautaztak Budapestre.

Kovács Miklós

Fiatalok helytállása

Újabb aranyérem Verőcemaroson

Ha aranyéremhullás, akkor Verőcemaros. Legálábbis a mévesek számára, akik több éven át sikeresen szerepeltek a KISZ Baranya Megyei Bizottsága és az Expressz Utazási Iroda rendezésében megtartott tömegsportversenyen. A 100 fős sportkudótszögünk május 22—24 között négy versenykörben vette fel a küzdelmet az odasereglett fiatalokkal. Elsőként a férfi, női labdarúgók léptek pályára. A férfiak mezőnyében 32 csapat küzdött az aranyéremért, köztük a II. üzem, a III. üzem és az Anyagosztály. Legeredményesebben a II. üzemiek szerepeltek, a negyedik helyen végeztek. Ötödik lett a III. üzem és hatodik az Anyagosztály együttese. A női labdarúgók mezőnyében nyolc csapat nevezett, körmérkőzést játszottak a lányok. Lányaink a negyedik helyen végeztek. A begyűjtött értékes helyezések után pályára léptek a férfi és női kézilabdázóink. Férfi csapatunk újabb aranyéremmel örvendeztetett meg bennünket (Horváth Csaba, Lakatos Zoltán II. üzem, Gera József III. üzem, Ugi József Szolgál-

tató üzem, Csikós László Kutató-fejlesztő üzem, Szőke Barnabás Anyagosztály és Fehér Árpád), női csapatunk pedig bronzérmet nyert (Szabó Judit, Bitte Judit Anyagosztály, Mátrai Csilla, Mátrai Tünde Ércdúsító üzem, Juhász Andrea Szolgáltató üzem, Jakabos Istvánné Egészségügyi szolgálat, Vejmelek Szilvia Központ és Vida Erika).

Asztaliteniszcsapatok ezúttal két negyedik helyet sikerült a férfi és női számban megnyerni. A háromnapos verseny befejező számként következett a jubileumi váltófutás. Nos, ebben férfi csapatunk első lett (Tauber Tamás Szolgáltató üzem, Erdősi Zoltán Kutató-fejlesztő üzem, Hámos Gábor Kutató-mélyfúró üzem), míg a másik együttesünk az értékes negyedik helyen végzett.

Verőcemaros nemcsak kirándulás szolgált, hanem újabb elismerést váltott ki a mévesek számára a megszerzett sikerekkel. Ezzel is bizonyítva, hogy fiataljaink a rangosabb versenyeken is példásan helytállnak.

Kovács Miklós

Személyi hírek

Nyugállományba került: Csillag Béla föld alatti csatlós, Sipos Lajos operátor, Dobrosi József vájár, Mészáros István vájár, Papp Jánosné anyagkiadó (II. sz. bányauzem); Cséte Zoltánné takarítónő, Pétró György segédvájár, Tóth József fenntartó csillás, Karancsi László vájár, Vitez László vájár (III. sz. bányauzem); Czuprák György vájár, Sebők András aknász, Vég József vájár (IV. sz. bányauzem), Vörös Sándorné betanított munkás, Kutjanidisz Mihail lakatos (Ércdúsító üzem); Schmidt Antal erőgépkészítő, Marosi Mátyás elektrikus, László János betanított munkás (Szolgáltató üzem).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Bogdán Jenőné műszakgyőző (III. sz. bányauzem), Kereszturi Tibor föld alatti operátor (IV. sz. bányauzem), Morrell József portás (Ércdúsító üzem), Horváth József diszpécser (Szolgáltató üzem).

Düdögő

— Hé, főnök! — üvöltött nagyot Akna Zsomp, a robbantáshoz készülődés közben.

— Mi a baj, Pupák? — érdeklődött Csorgó Lőrinc.

— Ki a fene rakta ezeket a cédulákat a paxitokra? — kérdezett vissza a vájár.

— Cédulákat? Mi van rájuk írva?

— Az, hogy „Figyelem! A paxit megszünt, a gelamonnak elsőbbsége van!” Valaki szórakozik velünk.

— Miért tenné? Biztosan így látják azt a kék papírt, hogy a paxitot valami baj van, ne használjuk, csak a gelamont — vélekedett a csap. vez.

— Ez hülyeség, hiszen akkor egyszerűbb lett volna csupán a gelamont a ládába tenni. Sőt, akkor cédulákat sem kellett volna írni. De hogy kinék a műve ez?

— Az enyém — harsogott közbe az eddig csendes Feszke Feri csillás.

— Te írtad? — csodálkozott Akna Zsomp. — Nincsen más, akivel szórakozzál?

— Éppenséggel lenne, egy népművelőnek kiküldött akárik, de mivel szerinte én semmihez sem értek, gondoltam, okos vájárokat elmagyarázatom történetét — mondta kétségbeesve és egy szuszra a csillás.

— Meséljed — mondta apáskodva a csap. vez.

— A minap, a 39-es dandár utli iskola előtt észrevettem, hogy a gyalogátelöhelynél egy huncut tábla van. Amikor elolvastam, nagy turpissággal lettem gazdagabb. Mert ami arra írva van, az az: „Az áll rajta: „Figyelem! a gyalogátelöhely megszünt, a járműveknek elsőbbsége van”.

— Tiszta beszéd, mi ezzel a bajod? — jelentette ki Akna Zsomp. — Végre, hogy ideig eljutottunk, ami változik azt jelezzük is.

— Persze. Először az én szívetem is a melegség öntötte el. Csakhogy, ha a felfestett „zebrát” eltüntetik, nincs szükség a táblákra. Továbbá miért az iskola előtt szűnt meg, s nem az öt méterrel feljebb lévő? Miből gondolja az illetékes, hogy a gyerekek, a rohanó felnőttek, el is olvassák azt a táblát? Azt a táblát — pontosan táblákat, mert a másik oldalon is van — amelyik nem is a járda felé, hanem az utcára merőlegesen, nyugatnak néz. Arról nem is beszélve, hogy az autós honnan tudná, hogy elsőbbsége van?

— Ugyanis ő látja a „zebrát”, lassít, s ha kell meg is áll. Azt biztosan nem fogja figyelni, hogy a gyalogátelöhelynél, a járdán már nincsen ott az erre figyelmeztető tábla. Mint ahogyan azt sem fogja merlegelni, ez a „zebra” ugyan már megkopott, míg a másik frissen festett, miért? Ő csak azt tudja, a gyalogátelöhelyen elütni valakit, az egyik legsúlyosabb jétség.

— Van ebben igazság — mondta a csap. vez., Akna Zsomp felé fordulva —, hiszen te sem értetted a kezeden ott a paxit, s akkor miért írták rá, nincsen paxit.

—Veress Tamás

Három évtized tükrében

1957 első felében egy kislétszámú, de lelkes szakkör kezdte meg működését, a ma harmincéves Ércbányász Modell Klub. Az eltelt évtizedeket a visszaemlékezés tükrében Mohai István klubtitkár a következőképpen meséli el:

— Nehéz dolog ez. Harminc éven keresztül mindig az elvonalban lenni, minden szezonra valami újat hozni, kegyetlenül nehéz feladat. Annak ellenére, hogy nagyon sok szép emlék van az ember szívében. Az ünnep alkalmából felvetődik, hogy megérte-e? Ohajátlanul mérlegre kerül az elmúlt időszak, a maga eseményeivel, történéseivel.

— Ha a tavalyi világbajnokságra gondolok, akkor megérte. Ezzel a rendezvényt tettük fel munkánkra a koronát. Itt mutatkozott meg — még eredményességünk hiányában is —, hogy érdemes volt harminc éven át dolgozni, gurcolni, s ha kellett, hadakozni.

— Ez a modellező klub az elmúlt öt évben teljesen átszerveződött. Ugy értem, most ott tartunk, hogy önállóbban tudunk gondolkodni. Vállalatunk az anyagi áldozatvállalást nem tudja növelni, így a fejlesztést csak úgy tudjuk teljesíteni, hogy önröbölí igyekszünk talpon maradni.

K. M.

— A szakkörből klub lett, a klubból pedig egy kis üzem. A munkaidőn túl, itt tevékenykedő versenyzők mellett ma már természetes látvány, a klub területén az esztendő végéig megmarad a klubot rehabilitált bányász. Jelenleg költségvetésünk 80 százalékát saját bevételeinkből biztosítjuk.

— A Magyar Honvédelmi Szövetség felügyelete alá tartozó modellező szakág szoros része a magyar sportmozgalmaknak. Eredményeivel, világ-és Európa-bajnokságokon elért helyezéseivel a ranglistán igen előkelő helyet foglal el.

— A számszerű mérleg a három évtized tükrében? Több mint kétezzer versenyen vettünk részt, több mint tízezer azoknak a fiataloknak a száma, akik az elmúlt évek során általunk kerültek kapcsolatba a modellezéssel. Versenyzőink több mint hétszáz alkalommal voltak tagjai a magyar válogatottnak, míg bemutatónkat több millióan látták. Hiszem, hogy e számok is engem igazolnak, bizonyítva a bevezetőben mondottakat, azt, hogy érdemes volt a harminc évet sokszor küszködve is a modellezés ügyéért végigcsinálni.

Veress Tamás

Vállalati tűzoltóverseny

A vállalati tűzoltó párcsnokság május 16-án meghívásos versenyt rendezett az üzemek tűzoltó csapatai részére az Anyagosztály főosztály területén. A kétévenként ismétlődő verseny célja, hogy a tűzvédelemből tanultakat, hogy tudják a csapatok gyakorlatban alkalmazni és egyben lehetőséget ad a nagyobb fokozatú tűzoltóversenyekre.

A verseny két részből állt. Az első ügyességi szám a kismotorfecskenő gyorsasági összeszerelése, a második feladat a 200 méteres tűzoltó akadálypálya leküzdése volt. Különösen az utóbbi adott igazi megmérettetést a négyfős csapatoknak. Először is egy 8 méter hosszú, 80 centiméter

átmérőjű csövön kúsztak át, majd kiérve egy 175 centiméter magas akadálypályán kellett átmászniuk. Ezután egy 6 méter hosszú gerendán egyensúlyozva végigfutottak és végül a 2 darab „C” tömlő összeszerelésével kellett átjutni a célvonalon.

Az eredmények azt igazolják, hogy a résztvevő csapatok az elméleti ismeretek mellett a gyakorlati feladatokat is magas szinten sajátították el. Az V. sz. bányauzem, a Kutató-mélyfúró üzem és a Kutató-fejlesztő üzem csapatai — mivel nem rendelkeznek kismotorfecskenővel — tűzcsapok összeszerelésében versenyeztek.

A versenyen az első ka-

Vállalati tűzoltóversenyen résztvevők kismotorfecskenő-szerelés előkészületeit végzik. Csöndör László felvétele

tegóriában (kismotorfecskenő) az összetett versenyt a III. sz. bányauzemiek nyerték a IV. sz. bányau-

zem és a Szolgáltató üzem előtt, további sorrend: Anyagosztály, EDU. A tűzoltó összeszerelésének

döntőjét az V. sz. bányauzem nyerte a Kutató-mélyfúró és a Kutató-fejlesztő előtt.

Kovács Miklós